

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

helle mag HANDE HUS

AARHUS KATEDRALSKOLE 1994-1995

Jubilæumsårsskrift

AARHUS KATEDRALSKOLE

Skolegyde 1-3 · 8000 Aarhus C · Tlf. 86 12 64 77 · Fax. 86 12 64 25

REKTOR

Århus i juni 1995

Til modtagere af Aarhus Katedralskoles årsskrift

Skoleåret 1994/95 blev for Aarhus Katedralskole usædvanligt derved, at vi i februar 1995 kunne fejre skolens 800 års jubilæum. Dette kom i skoleårets løb til udtryk på mange forskellige måder, og vi kan med glæde se tilbage på en perlerække af gode begivenheder.

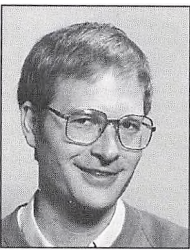
Årsskriftet bærer også – på sin måde – præg af de 800 år. Større i format og anderledes i indhold. Vi håber, det vil glæde Dem at stifte bekendtskab med det, vi har valgt at tage med

til et ministerielt cirkulære af 14. september 1839, som forlangte, at der for fremtiden skulle udkomme trykte programmer som indbydelse til den offentlige eksamen i alle eksamensberettigede skoler. Cirkulæret forlangte endvidere, at skolerne skulle indbyde til eksamen ved et program, der skulle indeholde enten en videnskabelig afhandling i forbindelse med efterretninger om skolen eller i det mindste efterretningerne alene. Samtidig blev der opstillet faste krav til en ensartet opbygning af programmerne.

Hvorvidt vi med det foreliggende årsskrift lever op til forventningerne fra 1839, skal der ikke ved denne lejlighed tages stilling til.

Med venlig hilsen

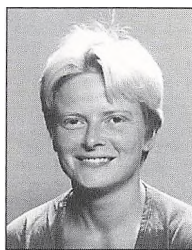
Henning Spure Nielsen

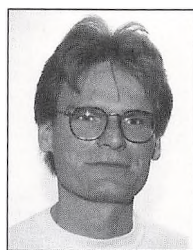
PT Peter Thyssen
kt. bi, id

VP Karen Vibe-Pedersen
adj. bi, fy, na, ke

ZI Karen Zink
adj. en, id

AA Jes Aarre
årsvik. ge, da

HM Helle M. Andersen
årsvik. ty

SB Susanne E. Bejer
årsvik. gr, la, ol

AE Anne Ellekrog
årsvik. bi

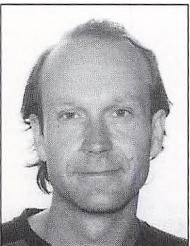
LF Lissi Fransson
årsvik. bk

LE Lena Frederiksen
årsvik. id

AG Anna N. Garver
årsvik. id

DJ Jørgen Døssing J.
årsvik. en, da

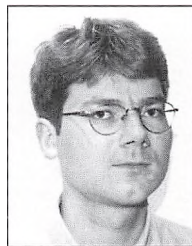
JK Kirsten Jørgensen
årsvik. re

KA Henrik Karstoft
årsvik. fy, ma

AK Anna H. Kristensen
årsvik. fr, mu

HL Henrik Larsen
årsvik. ke

LS Ib Larsen
årsvik. it

MY Finn Mygind
årsvik. hi, ty

SN Søren Sørensen
årsvik. la, ol, gr

TB Tinna Brandt
sekr. elevsager

KJ Hanne Kjærtinge
sekr. eksp./rektor

KS Solveig Kristensen
sekr. elevsager

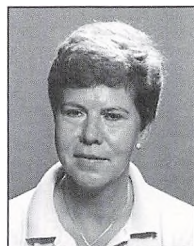
LM Laila Møldrup
regnskabsfører

Willy Vester
pedel

Preben Poulsen
pedelmedhj.

Inger Langberg
kantinebest.

Hanne Villadsen
kantinemedhj.

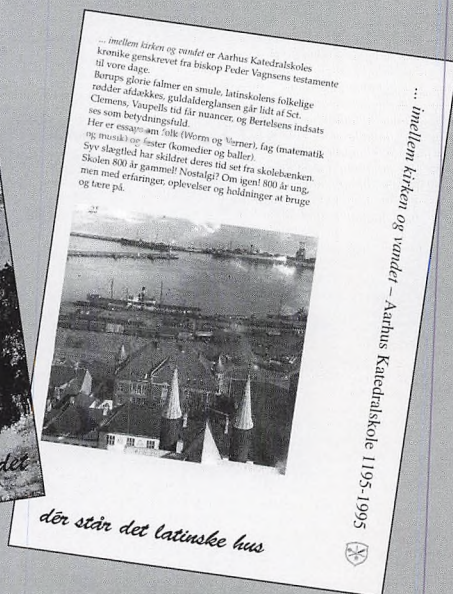
Fotos:
Peter Thyssen, Finn Mogensen,
Hans Jørgen Søgaard, Søren
Peter Sørensen, Hans Kjellund,
Anders Bach, Odense Skolefoto,
Nick Foto, Rikke Spure Nielsen.

Jubilæumsskrift 1994-95 er
redigeret af John Mogensen i
samarbejde med rektor
Henning Spure Nielsen og
inspektør Arne Frier.

Tryk: Århus Amts Trykkeri

SKOLENS JUBILÆUMSBOG

»... imellem kirken og vandet«

kan købes for 250,- kr. på skolens kontor - Skolegyde 1-3, tlf. 86 12 64 77,
hos kgl. boghandler Kristian F. Møller eller andre af byens boglader.

Herlighedsværdier

Staten er i almindelighed blevet beskyldt for ikke at vedligeholde sine ejendomme godt nok. Dette er en gammel historie, som givetvis har noget rigtigt i sig, og som formentlig også lader sig forklare. Det har selvfølgelig noget med penge – skatteydernes penge at gøre! Der var aldrig nok, og det var vel også fristende at prioritere uden om fjerne og mere eller mindre ligegyldige huse. Som nok kunne vente endnu et år – eller to – eller tre – med at få udbedret tagdækningen, malet træværket eller udskiftet el-installationen. Et begyndende forfald kunne anes; brugernes respekt for værdierne var dalende. En deroute stod for ... !

Aarhus Katedralskole var fra reformationen i det 16. århundredes første halvdel en statens skole. Efter at have været kirkens siden det hele startede engang i 1100-tallet. Ved årsskiftet 1985/86 overtog Århus Amt skolen – efter vedtagelse i Folketinget af lov om statsskolernes overgang til amterne. Amtet var nu skoleejereren med ansvaret for bygningsvedligeholdelsen og med ansvaret for, at de fysiske omstændigheder til enhver tid var af en sådan karakter, at undervisningen i videste forstand kunne forløbe tilfredsstillende i henhold til gældende bestemmelser. Såvel Undervisningsministeriet med det pædagogiske tilsyn som Arbejdstilsynet med ansvaret for sikkerheden på arbejdspladsen skulle tilgodeses. Men afgørelserne, indsatsen var nu tættere på genstanden; den lokale indsigt og forståelsen for opgaverne skulle kunne gøres gældende på en helt anden og bedre måde end før, da staten som et fjernt instrumentarium ikke kunne forholde sig meningsfyldt til dette og hint et eller andet sted i provinserne. Der skulle altså med en ny tingenes tilstand være mulighed for at rette op på statens forsømmelser gennem mange år.

Århus Amt var heldig. Overtagelsen af statens gymnasieskoler betød, at Aarhus Katedralskole fra og med 1. januar 1986 var amtets ejendom. En perle af et bygningskompleks beliggende på et af byens allermest attraktive strøg. Her måtte det være berettiget at satse uden smålig skelen til bevaringstilstand ved overdragelsen og til nødvendig indsats over for andre amtslige institutioner, herunder også de øvrige gymnasieskoler og studenter- og HF-kurser. Aarhus Katedralskole repræsenterer simpelthen noget andet og noget mere af en ganske særlig kulturhistorisk værdi. For amtet måtte det være naturligt her at give sit bidrag til byforskønnelsen i den by, der har givet amtet dets navn. Et bidrag som samtidig ville være en indsats af betydning for kulturhistorien, arkitekturen, erhvervsmiljøet, turismen osv. Trods amtslige lommesmarter og finansieringsproblemer ville der givetvis i befolkningen – også ude omkring – være forståelse for en særlig amtslig præstation, som på samme tid skulle skabe det

helt rigtige skolemiljø og et vel vedligeholdt kompleks af byhuse omkring en rekreativ gårdhave.

Amtets prestigefulde indsatser ville helt sikkert ikke tage skade af en sådan ekstraordinær indsats; tværtimod. Her ville være noget at vise frem. Her ville der være syn for sagn. Amtene – og ikke mindst Århus Amt – står også for varetagelsen af interesser, som rækker ud over dagen og vejen.

Henning Spure Nielsen

Skolens to markante symboler modstår både konjunkturer og vejrlig. Hanen er fyldt med skudhuller fra besættelsestiden, og en lastbil prøvede at tage livet af uglen. Men det er ikke nok til at rukke ved Katedralskolens 800-årige eksistens. Med blikket rettet mod hver sit verdenshjørne sørger vore to fugle for et udsyn, som rækker ud over dagen og vejen.

Skoleåret 1994-95 – i jubilæets tegn

Krøniken fortsætter, hvor den sluttede. Sådan er krøniker, når der da ikke indtræffer krig, pest eller anden force majeure. Som det skete så ofte i den del af verden, hvor den europæiske middelalder udspilledes. Som krønikeskriver kan man ikke helt holde tankerne borte fra de kirkernes og klostrenes skrivere, som – trods alt – har bragt os »nyhederne« fra dengang Ruder Knægt var dreng. Omend skriverens vilkår er ændret en del. Nederst på min skærm oplyses det således netop nu ... »interval back-up«!

Skoleåret 1994-95 kom selvfølgelig til at bære præg af 800 års jubilæet. Forberedelserne og afviklingen. Kulminerende 10. februar med Domkirkehøjtideligheden og skolereceptionen og 1. april med jubilæumsfesten i Musikhus og Ridehus. Alt gik godt, vi har grund til at se tilbage på forløbet med tilfredshed. Vidende at mangt og meget om skolen i tiden frem til i dag står at læse i jubilæumsskriftet »imellem kirken og vandet«, som under redaktion af lektor Finn Stein Larsen udkom i smukt udstyr på dagen, dvs. 10. februar.

Skoleårets røde tråd udgøres – når dette er sagt – naturligvis af den skema- og bekendtgørelsesbestemte undervisning i fagene og de dertil knyttede prøver og eksaminer. Anderledes kunne det ikke være, og sådan blev det da også på en skole, som fortsat hører til blandt de største med over 700 elever og mere end 80 lærere. Dette være ikke sagt i begejstring, men som en konstatering. Vi er nemlig for mange. Husene er beregnet for færre, og mon ikke skolemiljøet, set i forhold til den enkelte, ville vinde ved, at vi ikke var så mange?

*Flaget vajer, og skolen fejrer
stolt sin 800-års fødselsdag.
Men trods festligheder gik livet
også sin daglige gang.*

Men der skete alligevel så meget andet. Som nok fortjener at blive berørt i krøniken, men som ikke kan gøre krav på nogen udtømmende redegørelse. Sådan er vilkårene.

Hør bare!

Amt og stat, forvaltning og ministerium river fortsat i os. Så er der det ene, så er der det andet, der skal gøres. Altsammen givetvis i den gode sags tjeneste, men da det i forvejen kniber med at få tid og kræfter til at slå til, så ... ! Statistikker, frafaldsproblemer, bortfald af timer, personalepolitik, kvalitetspolitik, mål og handling for ikke her at tale om budgetmodeller og disses genstand, penge ... !

Pædagogikken i huset forekommer at være i gode hænder og under udvikling. Fagligt-pædagogisk udvalg i nært samarbejde med nyskabelsen, den pædagogiske inspektør, arbejder intenst og målrettet. Det må der komme noget godt ud af. Ikke mindst i en situation, hvor skolen med amtets bistand gennem de sidste par år har fået to veluddannede udviklingsvejledere, som også på andre områder end de snævert pædagogiske vil kunne medvirke til, at skolen bevæger sig – i den rigtige retning – fremad!

Musikalsk Grundkursus bliver en realitet i Århus fra og med sommeren 1995 og med forankring i Århus Folkemusikskole. Aarhus Katedralskole blev af amtet valgt som den samarbejdspartner, som skal gøre det muligt for Folkemusikskolen at virkeliggøre projektet i dets helhed. Konkret får vi ikke MGK-opgaver på skolen før starten på skoleåret 1996-97.

EWE – European Work Experience – et internationalt pædagogisk udviklingsprojekt i EU-regi, som Aarhus Katedralskole har deltaget i gennem nogle år, fik i skoleåret 1994-95 en ny drejning, idet kemipraktikken blev et bærende element i den udveksling, der i efteråret 1994 fandt sted mellem Longcroft School i Beverley, Humberside, og Katedralskolen i Århus.

EDB er nu for alvor på vej ind i gymnasieskolens pædagogiske dagligdag. Der er simpelthen ingen vej udenom! Hvis nogen skulle overveje denne mulighed. I årets løb fik vi nyindrettet et klasseværelse til EDB-undervisning, således at der i den ene halvdel af lokalet er plads til almindelig klasseundervisning, mens den anden halvdel er indrettet med 14 EDB-arbejdspladser. Det gamle EDB-lokale er herefter frigjort til til EDB-værksted med 10 elevarbejdspladser.

Efter adskillige udsættelser fik vi i efteråret 1994 besøg af 20 elever og 2 lærere fra vort venskabsgymnasium i Bulgariens hovedstad, Sofia. Med støtte fra bl.a. Demokratifonden, som er hjemmehørende i Udenrigsministeriet, blev det til 8 gode og travle dage i Århus efterfulgt af 4 dage i København. Som følge af særdeles vanskelige forhold i Bulgarien er det netop fra Sofia blevet meddelt, at vort genbesøg dér må udsættes på ubestemt tid.

Vi havde besøg gennem længere tid af gæstelærere fra det fjer-

ne udland. Først Gwenda Adams Tanner fra Ocala, Florida, i en 3-månedersperiode; hun kom fra Marselisborg Gymnasium og skulle videre til Risskov Amtsgymnasium. For Mark Zabron M'ponda fra Zimbabwe blev det til godt og vel en måned.

I øvrigt kan der være grund til at nævne, at idrætsdagen fik en flot afvikling fredag den 16. september; at idrætsgruppen havde sørget for at få en god og instruktiv udstilling om idræt og sundhed til skolen i februar; at morgensamlingerne »kører«, omend niveauet kan variere en del; at fredagscaféen overlever; at skolebladet PARNAS har slået sig fast som en blivende bestanddel af skolens dagligdag; at Operation Dagsværk løb af stabelen 10. november med et særdeles flot resultat for vort vedkommende.

Og at skolen kom på frimærke i januar i værdien 3,75; at en tidligere elev, fru Ebba Jensen, bekostede en smuk skiltning med skolens navn og bomærke på muren ved indgangen mod Skolegyde; at Venneforeningens Mindebibliotek er flyttet fra Rød Bygning til lokaler i den gamle pedelboligs nederste etage; at Richard Mortensen-billedet »Malgré Tout« på initiativ af en tidligere elev, Anders Schroeder, er blevet smukt og yderst forsvarligt renoveret; at et stort antal bøger fra skolens gamle bibliotek efter trufne aftaler er afleveret til Universitet og Handelshøjskole, således som det er beskrevet i bogen »Overført fra Aarhus Katedralskole«; at skolens fodboldhold blev nr. 3 blandt 81 tilmeldte hold i gymnasieskolernes Danmarks-turnering; at skolen stadig stiller lærer- og elevhold ved stafet-arrangementerne i august i Mindeparken og i april i Hørhaven.

Samt at bestyrelsesvalget fandt sted 28. oktober med det resultat, at forældrene lod sig repræsenterede af Kim Frost-Larsen og Steen Jørgensen; førstnævnte overtog kort efter formandsposten efter Birthe Troelsen, som ikke længere har børn på skolen.

Henning Spure Nielsen

OVERFØRT FRA
AARHUS KATEDRALSKOLES
BIBLIOTEK

Festfyrværkeriet til gallashowet i Musikhuset den 1. april var en værdig afslutning på et skoleår i jubilæets tegn.

Personalia

Ved dimissionen 1994 tog skolen afsked med studielektor Erik Johannesen og lektor Poul Bøje.

Lektor Lasse Gregersen har fortsat orlov på grund af ansættelse ved Europaskolen i Bruxelles. Lektor Ivar Gjørup og lektor Jørgen Grønbek Nielsen har ligeledes fortsat haft orlov fra skolen. Adjunkt Lisbet Iversen har haft sabbatorlov med ophold i USA, og adjunkt Bernhard Hagen har haft forældreorlov.

I skoleåret 1994-95 har der været 10 1.g-klasser, 9 2.g-klasser og 9 3.g-klasser.

I forbindelse med den nye ledelsesmodel for gymnasiet blev adjunkt Peder Dalby, adjunkt Hanne Nielsen og adjunkt Poul Stenhøj Pedersen udnævnt til inspektorer.

Ved timefagfordelingen blev lektor Peter Funch (ty, sp), adjunkt Lisbeth Rasmussen (da, id), adjunkt Birgit Schiøtt (ke, fy), adjunkt Søren Peter Sørensen (da, bi) og lektor Peter Terkelsen (la, gr, ol) alle fastansat ved skolen.

Samtidig blev følgende ansat i årsvikariater: Jes Aarre (da, ge), Helle Mondrup Andersen (ty), Susanne Bejer (la, gr, ol), Anne Ellekrog (bi), Lissi Fransson (bk), Lena Frederiksen (id), Anna Garver (id), Jørgen Døssing Jepsen (da, en), Kirsten Jørgensen (re), Henrik Karstoft (ma, fy), Anna Kristensen (mu, fr), Henrik Larsen (ke, na), Ib Larsen (it), Søren Sørensen (la, gr, ol) samt Ivan Lauridsen (bi) som barselsvikar for Anne Ellekrog pr. 1. januar 1995.

Ved Mogens Bøtchers død blev adjunkt Mette Hald ansat som vikar i 3.a dansk, mens de øvrige timer blev overtaget af Helga Møller Hansen og Jørgen Døssing Jepsen.

Årets lærerkandidater: Hanne C. Laver Hansen (gr, la), Ivan Lauridsen (bi), Marianne Thomsen (en), Steen R. Steiniche (en), Marianne Tøttrup (fi) – alle i efteråret 1994 og Søren Dahl (fy, ke) hele skoleåret.

1. februar 1995 fratrådte sekretær Karen Olsen definitivt sin stilling på kontoret, samtidig hermed blev sekretær Tinna Brandt Jørgensen fastansat ved skolen.

På bogdepotet har vi i skoleåret haft hjælp af Bjarne Hørmann og Søren Højstrøm, som begge i deres arbejde i bogdepotet og trykkeri ydede en god og solid indsats for lærerne og eleverne.

Mogens Bøtcher 1947-94

– Nekrolog fra »Gymnasieskolen«

*“Alle skyggerne er smeltede
og selv fader jeg ud lidt længere nede
min sidste slentretur igennem byen er forbi
og en enkelt skygge mindre befærder gaden”*

Sådan skrev Dan Turèll længe før sin død.

Kort før juleferien mistede Aarhus Katedralskole en dygtig lærer, en god kollega og ven. Mogens Bøtcher døde pludseligt, kun 47 år gammel. Midt under sit arbejde på den skole, som han var vokset sammen med efter mere end 20 års ansættelse, faldt han om ramt af et hjertetilfælde. Mogens var en af de flittigste brugere af skolens computere, og her foran skærmen i lærernes arbejdsrum indhentede døden ham, mens han var i færd med et arbejde, der personligt lå ham meget på sinde: nemlig afslutningen af den årlige “julebazar” til fordel for skolens “adoption-børn” i SOS-børnebyerne. Enhver, der kendte Mogens, ved, at det var en død, som han ønskede sig, omend det skete alt for tidligt.

I en tid, hvor evighedstanken har trange kår, kan man næppe gøre krav på retfærdighed. Vi kan ikke forsikre os mod “skibskatastrofer, hærværk og pludselig død”, og ingen steder står der skrevet, at vi skal nå frem til alderdoms og otiums vegeterende ro. Alligevel nager en følelse af uretfærdighed og meningsløshed. Hvorfor Mogens? Og hvorfor så tidligt. Hvorfor skal det daglige og dejlige syn af Mogens gennem skolegården viskes ud? Den karakteristiske rullende gang, den hjemmerullede cigaret hængende i mundvigen og det drengede smil.

Svaret blæser i vinden. Men sandheden er jo, at billedet aldrig kan tages fra os. Og her ligger måske vores “evighedstanke”. For et 20-årigt venskab og kollegaskab med Mogens har sat sine spor og mejslet sine minder.

Der har været faglige diskussioner og pædagogiske udvekslinger. Tonefaldet var altid roligt og lavmælt, men interessen og energien stor. Derfor undrede det heller ikke, at engelsklæreren Mogens ret sent i sin karriere besluttede sig for at læse dansk og gennemførte det. Ingen store armsving i den forbindelse, kun en stille glæde ved at komme til at undervise i et fag, han altid havde brændt for, og som også eleverne satte pris på – netop på grund af ham!

Alligevel er det ikke billedet af læreren Mogens vi husker bedst? Som ansat på Grundtvigs gamle skole ville han være *meneske* først. Og det var han: med sin vidunderlige blanding af det sangvinske og det flegmatiske kunne Mogens sprede både glæde og ro omkring sig.

Selvfølgelig kan et smil dække over smerte og problemer, men Mogens' hele grundstemning, hans måde at have verden på var altid båret af livsmod – i hvert fald over for andre mennesker. Vi glemmer aldrig de mange selskabelige stunder – uanset om det var i fredagsklubben eller i mere officielle festlige lag. Livsfor nægter var han ikke, og han besad stor tolerance over for tilværelsens mangfoldigheder.

Et liv med turboladeren slået til er sikkert ikke sundt, selv om man skjuler det bag ro og charme. Ingen kender svaret på, om vi retfærdigt kommer til at betale en pris. I hvert fald forstår vi ikke, hvorfor det skulle være Mogens lige nu.

En smule trøst finder vi i vores egen skoles Ovid-inskription:
Nil non mortale ...

“Udødelighed er der ikke i noget vi ejer, kun i de goder vi har i hjerte og ånd”.

Der er en skygge mindre i skolegården, men personen lever videre der, hvor ingen tavle bliver vasket ren.

*Helga Møller Hansen, Bjarne Falch Olesen,
Jens Vaagholt, Philip Edmonds og John Mogensen*

Kalender 1994-95

August

- 8. Skolestart
- 12. Fotografering 1.g
- 15. Fotografering 2.g & 3.g
- 19. Introfest
- 31. Forældre-arrangement 1.m

September

- 1. Forældre-arrangement 1.s
- 2. Fredagscafé
- 16. Idrætsdag, firmafest
- 27. GL-skolebesøg
- 28. Orienteringsmøde bestyrelsesvalget
- 30. Fredagscafé

Oktober

- 4. Fællestime
- 10. Rejseuge
- 14. Evalueringssdag 1.g
- 17. Efterårsferie
- 28. Fredagscafé

November

- 1. Kontaktskolemøde
- 9. Operation Dagsværk
- 11. Højmdal-/AKI-fest
- 23. Karakterer 3.g
- 25. Fredagscafé
- 28. Karakterer 2.g
- 29. Lærerforsamling 3.g

December

- 1. Lærerforsamling 2.g
- 2. Karakterer 1.g
- 5. Lærerforsamling 1.g
- 9. Julebazar
- 16. Fredagscafé
- 20. Gamle elever fest (aflyst)
- 21. Juleafslutning
- 22. Juleferie

Januar

- 9. Skolestart
- 11. Forældremøde 1.a
- 12. Forældremøde 1.b
- 16. Forældremøde 1.c
- 17. Forældremøde 1.d
- 19. Forældremøde 1.e
- 23. Forældremøde 1.u
- 25. Orienteringsmøde nye elever
- 27. Stormøde
Fredagscafé
- 30. Forældremøde 1.w
- 31. Forældremøde 1.x

800 glade Katedralskoleelever og -lærere indledte skolens officielle 800 års fødselsdag med en samling foran Rådhuset, akkompagneret af det ekstraordinære klokkespil (*In Vernalis Temporis*).

Februar

- 1. Forældremøde 1.y
- 2. Forældremøde 1.z
- 3. Fællestime valgfag
- 9. 800 års fødselsdag
- 10. Jubilæumshøjtidelighed i Domkirken
- 13. Vinterferie
- 22. Orienteringsmøde valgfag 1.g
- 24. Karakterer 3.g
Karneval
- 28. Valgskema afleveres
Konsultation 2.g og 3.g

Marts

1. Aalborg Katedralskoles »Hippolytos« Konsultation 2.g og 3.g
2. Karakterer 1.g / Lærerforsamling 3.g
6. Terminsprøve 2.m
7. Terminsprøve 2.s / Lærerforsamling 1.g
10. Fredagscafé
13. Åben skole
20. Rejseuge 2.g
- 21.-24. Terminsprøver 3.g
27. Karakterer 2.g
30. Lærerforsamling 2.g

April

1. Jubilæets gallaaften i Musikhuset/Ridehuset
10. Påskeferie
21. Stormøde
28. Fredagscafé

Maj

2. Årskarakterer 3.g
4. Lærerforsamling 3.g
5. Dronningebal
9. Skr. eksamen engelsk 2.s
10. Eksamensplan 3.g
- Årskarakterer 1.g og 2.g
- Sidste skoledag 3.g

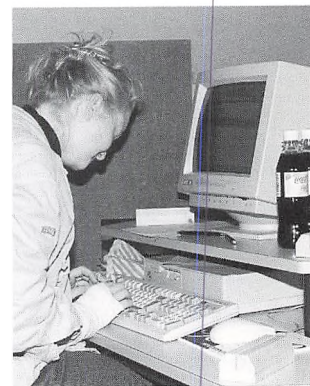
11. Dansk 3.g
12. Bededag
15. Tysk F 3.g
16. Fransk FB 3.g
17. Engelsk 3.ms
- Eksamensplan 1.g og 2.g
18. Matematik 3.m, græsk 3.s
19. Biologi, kemi, musik, latin, samfundsfag 3.g
- Sidste skoledag 1.g
22. Fysik 3.m
- 22.-29. Danskopgave 1.g
23. Italiensk, spansk 3.g
25. Kr. Himmelfartsdag
26. Matematik 3.s, matematik 2.m
- Sidste skoledag 2.g
29. Start mundtlig eksamen 3.g

Juni

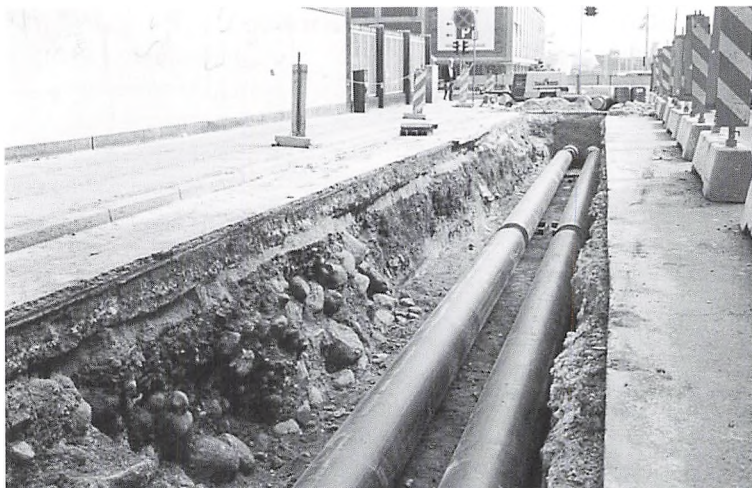
4. Pinseferie
6. Start mundtlig eksamen 1.g og 2.g
21. Sidste eksamensdag
- PR-møde
22. Optagelsesprøver / Lærerforsamling
23. Dimission
24. Sommerferie indtil august

Rektor Henning Spure Nielsen taler fra festsalens balkon i anledning af 50-året for Danmarks Befrielse, mens Domkirkens spir spejler sig smukt i glasruderne.

Midt i en EDB-tid. – 1995 var året, hvor de kommende studenter for første gang havde lejlighed til at skrive eksamensopgaver på computer.

Selv når der ikke er tale om arkæologiske udgravninger, kan få spadestik afsløre Katedralskolens spændende fortid. En reparation af varmerørene i Skolegyde gav endnu engang et indblik i fundamentrester fra en gammel skolebygning.

Rektors dimissionstale 1994

Kære studenter

Ethvert job har sine skyggesider. Det gælder naturligvis også for en rektor.

Til ethvert job hører formentlig og forhåbentlig også nogle lykkestunder. Af den slags der kan ses frem til med positive forventninger.

At stå over for jer – midt i skolen – ved skoleårets afslutning og have til opgave at ønske jer til lykke med vel overstået eksamen, ja – det betragter jeg som værende en lykkestund, som i allerhøjeste grad er med til også at give mit liv indhold. Vi er i fællesskab kommet til en afslutning, har lov til at være glade og har grund til at se både frem og tilbage.

Jeg har aldrig været ked af at skulle være varetager af kontinuiteten. Altid været glad for at se mig selv anbragt i en historisk sammenhæng med de glæder og forpligtelser, dette nu måtte indebære. Naturligvis har jeg som faghistoriker visse naturlige forudsætninger, men det er nu ikke bare det, der gør det! Vi må – og jeg mener det dybt alvorligt – vi må – hver eneste én af os – betragte os som en del af en uafviselig historisk proces. Som kan betyde glæde, optimisme og opmuntring, men jo da også sorg, pessimisme og tristesse.

Men forståelsen for alt dette, indsigten i hvad der sker omkring os – i allervideste forstand – den må man som individ gøre noget for at skaffe sig. Skolen gør i historieundervisningen sit, men nok for lidt og ikke godt nok. I må selv træde til og gøre noget for jer selv og dermed for det samfund, der også er jeres forældres og jeres børns. Så ender det hele med at blive mere meningsfyldt, sandere og rigtigere.

Den kontinuitet, jeg – stående på denne plet og i denne sammenhæng – repræsenterer, er iøjnefaldende. Et led, et lille hjul i en hundred- ja næsten tusindårig udvikling uden afbrydelse! Det er da mageløst, og jeg glæder mig og håber, at I studenter og alle med tilknytning til skolen kan have den samme fornemmelse og oplevelse.

Tilbage til kontinuiteten og historien. Traditionen på vor gamle skole indebærer lykkeligvis, at tidligere elever – som oftest jubilarer med runde tal i knaphullet – møder frem i stort tal ved skolens translokation. Således også i dag. Og uden at garantere fuldt ud for rigtigheden kan jeg oplyse, at der er studenter og realister til stede, som gjorde sig færdige med skolen for 70, 60, 50, 40 og 25 år siden. Enhver kan regne sig til det, men vi skriver 1924, 1934, 1944, 1954 og 1969.

Og så er der alle jer med årstallet 1994. Ikke at forglemme.

1924 – Efterkrigstid med en endnu ikke afkræftet og tynget tro på, at ulykken ikke ville kunne gentage sig! Folkeforbund og po-

»Historien er vigtig, og den, der ikke tager den til sig og tager den alvorligt, har tabt terræn«, sagde Henning Spure Nielsen ved dimissionen i 1994.

litisk bevægelse mod venstre. Den italienske fascisme forholder man sig kun tøvende til. Industrialisering og vandring fra land til by. Velfærdssamfundet lader sig skimte i horisonten, og Jacob Paludan lader Jørgen Stein opleve Danmark. Den krøllede Lundstrøm befinder sig i en malstrøm på vej mod kubismen.

1934 – Hitler og nazismen er kommet til magten; fascismen flourerer. Folkeforbundstvivilere får vind i sejlene. Depressionen er global. Sovjetunionen og dermed kommunismen ændrer signaler. Oprustningen tager fart. Japan viser tænder. PH spør: *Va mæ kulturen?*

1944 – Svært at se det, svært at tro det, men krigens vendepunkter er en realitet. Folkeforbundet døende, De forenede Nationer ser dagens lys. Atombomben under udvikling; samvittigheden sættes på prøve. Politisk afklaring i Danmark koster menneskeliv og skaber optimisme. Johannes V. Jensen modtager Nobel-prisen.

1954 – Kold krig. Bipolaritet. Terrorbalance. Tyskland på vej op; Frankrig og England på vej ned. Den 3. verden trippende og utålmodig. Danskere med ny grundlov langsomt på vej mod et økonomisk opsving. Byen besejrer definitivt landet – og Asger Jorn tegner sin COBRA-ven, Karel Appel, i Rom.

1969 – Månelanding – mandag, den 21. juli. VKR administrerer velfærdsstat og økonomisk højkonjunktur. 68'erne fylder et år og trænger sig på; besætter Filmskolen på Christianshavn og protesterer mod Sonning-prisen. Jan Palach brænder sig selv til døde i Prag. Vietnam – begyndende amerikansk nedtrapning, men fredsslutningen lader vente på sig. Peter Belli gi'r den hele armen med »Ob-la-di ... ob-la-da«!

1994 – Miljøet er nødlidende og i alvorlig konkurrence med den frie markedsøkonomi. Europa er trængt mellem øst og vest; løsninger søges! Arbejdsløsheden er kommet for at blive? – eller for at leve videre på andre vilkår og i en ny og måske positiv forståelse af, hvordan man i et post-industrielt samfund fortolker og forholder sig til begrebet ledighed. Junibevægelse og Forza Italia, Nyrup og Uffe, Birkemose og Jodle-Birge ...!

I kå det jo selv! Og de andre – jubilarerne – kan givetvis nikke genkendende til en hel del. Og kan vel slet ikke undgå at fornemme tankernes flugt! Oplevelse, erindring og efterrationalisering? Spørgsmålene trænger sig på, og det frie, afklarede udsyn bagud forstyrres. Tror jeg.

Men kontinuitet og sammenhæng er der jo. Også selv om overblikket skulle svigte. Helhedsbilleder dannes – sande eller fejlagtige, fordrejede – de bruges.

Det er dem, man lever videre på, argumenterer ud fra, skaffer sig sit levebrød af! Historien – oplevelsen af historien – er vigtig, og den, der ikke tager den til sig og tager den alvorligt, har tabt terræn. Og den anden har bedre kort på hånden. I enhver henseende.

Kære studenter!

I ká selv – sagde jeg! Og det håber jeg, I ká! I et samfund af globalt tilsnit og dog ind imellem så småt, så småt. Med udfordringer af ufattelig rækkevidde, kvantitativt og kvalitativt. Og med nærliggende og jordnære problemer, som til tider kan tappe selv den stærkeste for kræfter og energi.

I ká selv, – og I ská selv! Mist ikke troen! Tag mod alle tillykkerne – lykken kan I ikke være foruden, men tro nu på jer selv! Gå til kamp mod usikkerhed og forekommende dårlige konjunkturer. I har noget at tære på, noget at bruge, noget at sejre med.

Jeg ønsker jer til lykke og dimitterer jer hermed højtideligt som studenter fra Aarhus Katedralskole årgang 1994.

Stemmingsbillede fra skolegården ved translokationen 1994.

Henning Spure Nielsen

Studenter 1994

3.a

Susanne Abild
Lena Andersen
Anne Katrine Asmussen
Liv Bichel
Marianne Johning Boes
Trine Buchhave
Søs Fenge
Karl Kristian Malling Granov
Camilla Kragh Hansen
Lone Hansen
Anne Marie Elkjær Jensen
Rikke Ginnerup Jensen
Ditte Maria Krogh
Carl Marius Struzik Krull
Kitter Liselotte Litzell
Rikke Lorenzen
Charlotte Blichfeldt Nielsen
Sofie Randel
Line Rasmussen
Anna Sofie Bielefeldt Schou
JoyToy Fyrst Williams

3.b

Mette Marie Aaes
Louise Ingerslev Andersen
Tomas Bur Andersen
Anne Hansen
Christian Peter Hansen
Kristina Czigany Hansen
Kathrine Harrebek
Charlotte Høncke
Daniel Fruelund Jensen
Line Jeppesen
Dorte Mikaelsen
Henriette Cecilie N. Mortensen
Kristine Haffgaard Petersen
Kasper Assing Smith
Mette Gaaei Sørensen
Bodil Veibæk

3.c

Allan Ølsgaard Andersen
Stine Fenger Bonde
Helene Forsberg Borup
Karoline Wæde Hansen
Ulla Bøggild Hartvig
Pelle Hvidt-Nielsen
Steffen Hou Jensen
Laila Holm Kazotnieks
Eno Krogh
Ninna Høgholt Madsen
Anne Katrine Retbøll Okholm
Claus Nørgaard Pedersen
Nina Kejser Rasmussen
Malene Rydahl
Tania Sheikh
Kamilla Sølvsten Sigh
Kirsten Slemming
Anne Storgaard
Jens Jacob Trabolt
Christian Uhre
Kristoffer Aarsleff Wistisen

3.d

Tine Astrup
Aleksander Henrik Carendi
Mikkel Chayder Christensen
Ulla Vang Christensen
Inger Dreyer
Rikke Friis
Louise Holmgren Geertsen
Maja Kim Berg Hjuler
Michael Holm
Marlene Hvidberg
Stinne Dam Jacobsen
Iben Roed Jensen
Lisbeth Sjørup Jensen
Kristine Kappelgård
Maja Flensborg Mogensen
Christina Manø Møller
Malene Rødtness Pedersen
Jonatan Jonsson Ploug
Louise Skeldahl
Birgitte Klit Vassard
Birgit Yigen

3.e

Anna Bengaard
Rasmus Ditlev Borch
Milena Bregnhøj
Louise Aaby Brændstrup
Astrid Christensen
Johan Juhl Roloff Clausen
Sara Coslovi
Sine Egede
Signe Elmstrøm
Philip Hald
Marita Susanna Hangaard
Rasmus Brøchner Hansen
Karen Karmark Iversen
Trine Jørgensen
Stine Kirkegaard
Line Kjærgaard
Iben Kruse Knudsen
Jesper Laursen
Peter Sloth Nielsen
Ann Sophie Trolle

3.u

Jeanette Due Andersen
Thomas Krøgh H. Andersen
Laura Bjerre-Christensen
Nanna Debois Buhl
Anders Holme Jensen
Anne Sophie Berg Kilian
Peter Kvorning
Margrethe Duch Lynggaard
Lene Wiell Mortensen
Marianne Jensby Nielsen
Susanne Line Hother Nielsen
Thomas Sloth Nielsen
Karina Fuhr Pedersen
Trine Poulsen
Jane Rasmussen
Mads Skaarup
Maiken Møller Sørensen
Louise Walsøe Therkelsen
Bo Thyssen Vestergaard
Mie Møllerup Villadsen
Kirsten Østergaard

3.w

Rasmus Friis Bendtsen
Kathrine Birch
Charlotte Ebbesen
Arne Bak Frederiksen
Brian Grøn
Nils Askov Hansen
Steffen Lund Hokland
Jimmy Lisberg Holm
Henrik Iversen
Diana Roberte Jensen
Lars Folling Jørgensen
Gorm Kroman
Vibeke Starup Larsen
Peter Frank Laulund Madsen
Frederik Gundelach Møller
Bjørn Winther Nielsen
Eva Bjerre Ostenfeld
Stine Elleberg Petersen
Anette Rasmussen
Anne-Margrethe Ravn
Christian Bjørner Søndergaard
Merete Søndergaard
Dorthe Schøler Sørensen
Gustav Seth Wibling
Claus Secher Wittengren

3.x

Iben Lind Andreasen
Nicolai Behrend Christensen
Casper Hey Graugaard
Søren Holm
Claus Lindkær Jensen
Jan Per Jensen
Thomas Rex Jørgensen
Stellan David Karlsson
Nikolaj Kruppa
Rasmus Ladefoged
Britta Helene Loft
Susanne Hyl Dahl Madsen
Louise Nygaard
Christian Pii
Mette Poulsen
Camilla Rasmussen
Henrik Sandgaard
Torben Kyhl Sørensen
Jes Spinding Thøgersen
Ulrik Torpet
Thomas Wamsler

3.y

Ann Sofie Andersen
Christian Bigum
Bjørn Nedergaard Christensen
Aleksandra Danielewicz
Betina Erneberg
Anders Fischer
Pernille Friis
Christoffer Colding Haugerud
Johannes Helleland
Christian Eeg Jensen
Line Staehelin Jensen
Niels Jessen
Anders Conradsen Kongstad
Judith Legarth
Casper Vindbæk Madsen
Hans Carl Mægbæk Madsen
Jacob Friis Metzke
Kathrine Horstbøll Skotte Møller
Lasse Olsen
Marlene Vind Pedersen
Charlotte Rosenberg
Laust Thorkild Sørensen
Trine Trentemøller
Lasse Hollbaum Vinther
Morten Langberg Ørnstrup

3.z

Camilla Allermann
Lise Karstenskov Andersen
Trine Andersen
Lars Kristian Gyes Bruun
Andreas Dabrowski
Pernille Damsgaard
Thomas Bech Henningsen
Thorsten Holst
Ditte Hvidt-Nielsen
Claus Sønderkov Jensen
Tina Birk Jensen
Stine Krone Kristensen
Line Rønde Krogh
Søren Pind Lauritsen
Jacob Schriver Laustsen
Lau Geckler Møller
Kristoffer Weibel Nielsen-Refs
Eva Overgaard Pedersen
Lise Pedersen
Louise Bergmann Pedersen
Christian Petersen
Linda Mølgaard Sørensen
Ulla Jakobi Sørensen

Traditionen tro var der smukke musikalske indslag ved dimissionshøjtideligheden. Her trioen (fra venstre): Laura Bjerre-Christensen, Casper Assing Smith og Bodil Veibæk.

Katedralskolens bibliotek 1994-95

Efter mange års stilhed lader skolens bibliotek høre fra sig i årsskriftet. I en lang årrække har skolens bibliotek ligget underdrejet på grund af pladsmangel. Skolen har nu besluttet at prioritere biblioteket og give eleverne bedre biblioteks- og læsesalsforhold. I årets løb er læsesalen blevet suppleret med en stillelæsesal, og yderligere udvidelser er planlagt. Der er desuden givet øget bevilling til indkøb af opslagsværker til læsesalen, og disse er nu anskaffet. Til suppleret af disse klassiske hjælpemidler er bevilget opslagsværker på CD-rom, der kan benyttes i elevernes EDB-rom i tilknytning til læsesalen. Her vil der også blive mulighed for at søge i skolens eget bibliotekskartotek, som nu omfatter mere end 5500 titler.

EDB-registreringen af skolens bibliotek fortsætter: vi bevæger os tilbage til nye bøger, indgået siden 1990 og fortsætter med de enkelte fagbiblioteker. Til sidst vil hele skolens gamle bibliotek være kommet i depot. Dette er i løbet af de seneste år blevet reduceret med mere end 10.000 bind, som er blevet overdraget til bl.a. de højere læreanstalter i Århus. Herom kan man læse i bogen "Overdraget fra Aarhus Katedralskole", der blev udgivet med en række artikler fra de modtagende biblioteker i 1995. Det gamle bibliotek rummer stadig et antal tusinde bind, som omfatter bøger fra 1500-tallet til 1930'erne inden for især: historie, jura, teologi, pædagogik og naturfagene.

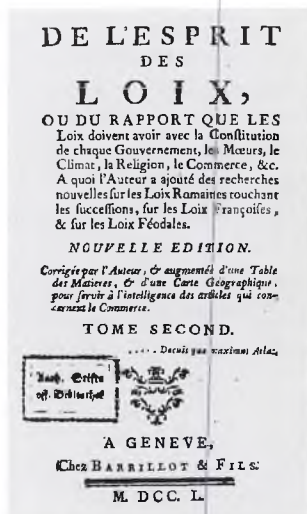
Skolen har beholdt en række klenodier, som stadig viser et billede af kulturhistorien og bibliotekets tidligere spændvidde. Disse bøger giver materiale til dokumentation af forskellige historiske perioder, som ikke mindst skolens historielærere nyder gavn af, men som også finder anvendelse til illustrerende udstillinger. I den sammenhæng skal det nævnes, at i forbindelse med overførslen af bøger fra skolens bibliotek er det betinget, at skolen til enhver tid kan låne disse bøger til studier og udstillinger.

For at yde eleverne en bedre biblioteksservice har der de sidste to år været bibliotekarbetjening 5 timer om ugen. Desuden har elever fungeret som biblioteksmedhjælpere, der har stået for oprydning og EDB-registrering. Det var i skoleåret 1994-95: Sanne L. Børgesen, 3.z og Morten Storm Pedersen, 3.z.

Oversigten over bibliotekstilvæksten i skoleåret kan for første gang i mange år ses hos bibliotekaren.

Jeg håber, at mange elever fremover vil benytte sig af de forbedrede biblioteksforhold.

Bjarne Falch Olesen

*En af de mange spændende
illustrationer fra »Overdraget
fra Aarhus Katedralskole«.*

Uglens lidelseshistorie slut

Der skulle gå 10 år af uglens liv (eller død?), før den var på plads igen.

Kampmanns ugle, Hansen Reistrups ugle eller kobbersmedrengens ugle? I hvert fald den ugle, som fra 1906 prydede Rød Bygnings frontspids øverst oppe mod Skolebakken og bugten.

Engang i 1985 faldt uglen ned og slog sig mere end halvt forðærvet. Fugl Fønix – myten optog os meget! Uden uglen på sin plads havde vi det dårligt, men hvornår og hvordan ville hanens mage genfinde sin plads, genopstået som en Fugl Fønix?

Mange gode kræfter samledes om opgaven: uglen i orden og på plads til skolens 800 års jubilæum i februar 1995.

Sådan gik det! Dagen før dagen, torsdag den 9. februar 1995 kl. 13 kunne alle og enhver med interesse for sagen fra Skolebakkens modsatte side se uglen blive bragt på plads i sit for den slags ugler rette element. Ny, fin og veloplagt til et nyt liv sidder den der igen som den altid årvågne iagttager. Næbbet er kort og krumt, dækket af vokshud ved grunden; fødderne har stærke, krumme kløer, fjerde tå er en bagudrettet vendetå. Hørelsen og synet er selv i tussmørke fremragende ... !

Med uglen på plads fik såvel skole som by det bedre.

Vi har grund til at sige arkitekt Niels Vium, Leif Jensens bronzestøberi, museumsinspektør Allis Helleland samt Rømerfond og bankdirektør Bjarne Dalsgaard tak.

Henning Spure Nielsen

Alt for længe har skolen savnet sit vartegn. Men fælles anstrengelser har nu ført til, at uglen i skolens jubilæumsår atter knejser på taget af Rød Bygning og skuer ud over bugten.

Senti!

I flere omgange har skolen på forskellig vis forsøgt at erhverve en skulptur til skolegården – uden held. Men på 800-års fødselsdagen opfyldte Århus Amt vort ønske.

»Senti« er skulpturens italienske titel. »Du føler – hører – fornemmer – sanser« er nogle af de mulige oversættelser til dansk. Eller måske skal titlen forstås imperativisk: »føl – hør – fornem«, og på den måde henvender kunstneren sig direkte til beskueren om at komme nærmere for at opleve skulpturen.

»Senti« er udført i salt-og-peber granit, som spejler sig i den sorte sokkels blankpolerede overflade. Selv varierer den fra det groft tilhuggede til det glatte og smidige og har en smuk organisk form og et fint forløb. Den taler venligt og ukrullet til sine omgivelser. Den står godt på de toppede brosten, rammes fint ind af porten, når man træder ind på skolens område fra Mejlgade. Den er blevet en visuel pol i sit eget univers; fortid og nutid er i dialog.

Kunstneren hedder Erik Bruun Mortensen. Han er født i 1955 og har fra 1973-80 uddannet sig på forskellige kunsthøjskoler. Fra 1987-92 var Erik Bruun Mortensen på studie- og arbejdsophold i Pietrasanta i Italien og har senere været assistent for bl.a. Jørgen Haugen Sørensen. Han har udstillet i Århus og Pietrasanta.

Op til skolens jubilæumsdag arbejdede Erik Bruun Mortensen selv med opstillingen af skulpturen i skolegården. Elever og personale kunne følge hans intense arbejde med at få den anbragt bedst muligt på soklen og i den helt rigtige vinkel. Den skulle kunne opleves optimalt i forhold til de mange ganglinjer, der er i den ende af skolegården.

Det er til fulde lykkedes – og vi er glade for »Senti«.

Århus Amts gave til Katedral-skolen: Erik Bruun Mortensens smukke granitskulptur »Senti«.

Frits Pedersen

Bestyrelsen

I oktober indvalgte to nye forældrerepræsentanter i bestyrelsen: Kim Frost-Larsen og Steen Jørgensen, idet de hidtidige forældrevalgte medlemmer ikke genopstillede.

Efter fire år som formand forlod Birthe Troelsen dermed bestyrelsen og modtog rektors og bestyrelsens tak for et stort og engageret arbejde.

Bestyrelsen har kun i beskedent omfang – i økonomistyregruppen – deltaget i jubilæumsforberedelserne. Men fra »sidenlinjen« har vi med dyb anerkendelse fulgt den professionalisme og iver, som ledelse og lærerstab udviste under den langvarige og meget krævende forberedelsesproces. Og vi deltog med stor glæde i jubilæumsarrangementerne. På bestyrelsens vegne vil jeg sige tak til skolen for de mange gode oplevelser og tilføje, at man som forældrerepræsentant er blevet ekstra inspireret til at lægge kræfter i et samarbejde med og for skolen.

Under jubilæumsforberedelserne kan mangan en elev have spurgt sig, hvad dette højtidelige jubilæum angik ham eller hende. Men mon ikke elevoptoget »Fra 1195 til 1995«, Domkirkehøjtideligheden og 1. aprilfesterne i Musikhuset og Ridehuset fik tag i selv den mest »dorske« og vil blive mindet ved studenterjubilæerne fremover?

Det er festlige stunder som disse, der giver samhørighed med ens skole, som bærer hverdagen, og som giver noget at se tilbage på.

Hvis jeg her ved skolens 800 års fødselsdag skal fremhæve en begivenhed frem for de øvrige, må det blive Jubilæumsbogen, og jeg kan ikke forestille mig en smukkere måde at efterleve lovens ord om at »bestyrelsen skal formidle kontakt mellem skole og hjem« end at anbefale den på det varmeste. Tillad mig derfor afslutningsvis at komme med en opfordring til forældrekredden: Giv jeres børn Jubilæumsbogen i studentergave! Lad minderne om en god skole og en dejlig gymnasietid blive lyslevende igen, i lønkammeret, med forældrene, sammen med vennerne!

God sommerferie!

Kim Frost-Larsen, bestyrelsesformand

... mellem kirken og landet

Forsiden til skolens jubilæumsskrift med Olivia Holm-Møllers betagende énhjørning.

En personalehilsen

En skole fylder 800 år, og det er helt naturligt, at denne skoles lærere og medarbejdere i det hele taget er de drivende kræfter i alt det arbejde, som et sådant jubilæum medfører. Her skal jeg blot nævne, at skolens rektor naturligt nok er primus motor og den, der i kraft af sin stilling har overblikket; men ligeså naturligt er det, at uden lærere og andre ansatte på skolen havde der ikke været fest, koncert, foredrag, udstilling m.m.

Denne indsats har fået forskelligt udtryk og måske vægt.

Udtryk i bogstavelig forstand findes i det fornemme festskrift, hvor lærere fra vidt forskellige faggrupper har fortalt om liv på skolen, først og fremmest ud fra et historisk synspunkt. At redaktøren så tilhører gruppen af tidligere lærere, kan kun øge respekten for arbejdet.

Det arbejde, som er blevet udført, kan og skal ikke vurderes; men det skal ikke skjules, at der medgik en del økonomiske ressourcer til den samlede jubilæumsaktivitet. Meget af det arbejde, der i et normalt skoleår gøres inden for den frivillige undervisning, havde i år jubilæet som centrum. Det vil sige, at mange lærere i løbet af mange måneder op til selve datoerne planlagde og indøvede med elever, for så ved kirkehøjtideligheden og ved musikhusfesten at aflevere noget, som alle var tilfredse med.

Men én ting er, at nogle kolleger fremtræder i et festskrift og i koncertprogrammer med navns nævnelse og deraf flydende anerkendelse, noget andet den ikke så spektakulære, men dog nødvendige medvirken bag kulissen. Rammerne om begivenhederne skal fastlægges, aftaler indgås, opmålinger og optællinger foretages, der skal tages stilling til, hvordan et program eller en billet skal se ud; alt dette har involveret skolens lærere og kontorpersonale, og mellem ledelse og dette korps har der siddet en gruppe af koordinatore, som er helt nødvendig i et arrangement af den størrelse. Opprioriteringen af alt dette arbejde skyldes selvfølgelig konsensus i medarbejderkredsen, en beslutning, som det i sagens natur ville være upassende at opponere imod.

Efter manges mening skulle denne indsats være bevis nok for, at skolens medarbejdere var indstillet på, at skolens jubilæum skulle fejres, og at dette krævede en del arbejde.

Alligevel syntes andre at det ville være ekstra festligt, hvis dette personale markerede sig, også på længere sigt, ved at samle ind til en udsmykningsgenstand, som kunne stå et sted, så alle kunne få glæde af den. Ideen har fået meget stor tilslutning, og der har været forskellige ideer fremme om, hvad denne genstand skulle være. Pædagogisk Råds formandsskab fik lov til at finde frem til noget, og mens jeg skriver, arbejdes der på at finde frem til den bedste anbringelse af en mindre skulptur af Århus-kunstneren Thomas Andersson.

Niels Helge Poulsen

En glad Jens Vaagholt Sørensen har travlt med at dirigere tropperne på fødselsdagen den 9. februar.

Elevernes dag

Historiens vingesus mærkes. Jubilæumseleven anno 1995 Thomas Cosmus Hansen (2.x) bærer en kasket med årstallet »1665«. Det kort tid efter, at Ole Rømer var blevet student fra skolen!

Det var den 9. februar, elevernes dag, hattenes dag, den dag, hvor vi som elever skulle fejre, at vores skole fyldte 800 år.

Vi mødtes på skolen om morgenen, og spiste morgenmad sammen med vores kontaktlærer, mens vi morede os over hinandens hovedbeklædninger, der spændte fra nissehuer og militære kasketter til de mere kreative hjemmelavede og nogle gange udefinerbare genstande, der skulle minde om hatte. Fælles for alle var, at der på dem var påhæftet et årstal, der markerede et af de år, som skolen havde eksisteret.

Ikke to årstal var ens, så til sammen kom alle elever til at fremstå som et symbol på hele den lange årrække, som vor skole havde gennemlevet.

Efter morgenmad bevægede alle eleverne sig op til Rådhuspladsen, der snart kom til at fremstå som et menneskeligt gedomarked af folk, der forvirret gik rundt og ikke vidste, hvor de skulle være henne. Med hjælp fra nogle lærere kom der efterhånden så meget orden på folk, at de i rimelig grad stod i nummerorden efter årstallene. Da *In Vernalis Temporis* lød over Rådhusets klokkespil, bredte der sig en kortvarig højtidelig stilhed, skønt kun få kunne høre, hvad der egentligt blev spillet, og bagefter gik alle i det planlagte optog i en ikke helt så planlagt nummerorden ned mod Store Torv. Militær orden var der måske ikke tale om, men opsigt det vækkede vi, og folk vendte sig og kiggede efter de 800 elever, der med hatte og flag syngende og snakkende kom gående ned ad Strøget.

Først nede på Store Torv kunne man fornemme optogets storhed, da det levende bånd af elever med Katedralskolens banner i spidsen i en lang række gik ud på torvet, snoede sig langs kanten hele vejen rundt, og på den måde sluttede en kæmpe cirkel. Tavshed og tyssen spredte sig blandt eleverne, da rektor Henning Spure Nielsen trådte ud på balkonen, greb megafonen og begyndte at tale. At der ikke var ret mange, der kunne høre, hvad han sagde, var egentlig underordnet, for man havde nok en idé om, hvad der blev sagt, og klappe, det gjorde man alligevel.

Efter et øjeblik, hvor Spure havde lidt svært ved at komme ind gennem døren igen, og en mumlende latter derfor fyldte torvet, blev ballonerne opsendt. Det var balloner fyldt med helium, og idéen var, at de, alt efter hvilken vej vinden blæste, ville flyve til enten Sverige eller England. Der var derfor også lagt en lille seddel i hver ballon, med en kort notits af, hvad det var der foregik. Heldigvis kom vinden fra vest, for sedlerne var skrevet på dansk, og det kunne godt have voldt problemer i England.

Mange af ballonerne havde udviklet en pludselig og uventet skræk for at flyve og søgte derfor mod den trygge jord. Men der

var også mange, der svævede flot op mod den blå himmel for til sidst at forsvinde ud af syne.

Da de planlagte festligheder her var ovre, stod folk og så lidt på hinanden, usikre på hvad de nu skulle lave, da der var næsten en time til næste arrangement. Hvem der først fandt ud af, hvilke muligheder der var i, at vi alle stod i en kæmpe cirkel, vides ikke, men pludselig var der nogle, der begyndte at danse boogie, og det bredte sig som en steppebrand, til der på Store Torv var omkring 700 elever, der dansede rundt i ring.

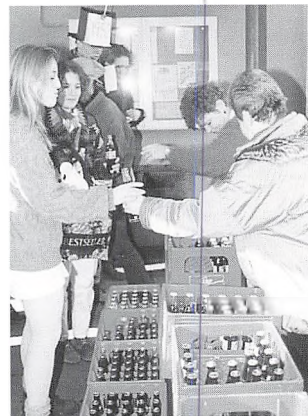
Herefter bevægede man sig over mod teatret og så en forestilling der, på trods af at der ikke var pladser nok til alle, var udmærket.

På skolen ventede en kæmpe kagemand og en sodavand, og mens nogle gik op for at se filmen om Katedralskolen, der var lavet af Torben Retbøll, sad andre bare og snakkede og nød det gode vejr. »Fødselaren« må have opført sig godt!

Vi var kun en håndfuld elever, der blev til den bitre ende og sad ude på midterrabatten mellem larmende og osende biler og så den nye ugle blive sat op, hvor den som et gammelt symbol på 800 års visdom atter kunne sidde og skue ud over bugten, fra skolens tag mellem kirken og vandet.

Karen Christensen-Dalsgaard

Nej, det er ikke en af landevejens sorgløse riddere, men en jubelglad Johnny Odgaard med barnevogn, flankeret af gode kolleger (fra venstre): Hemning Damsgaard Pedersen, Susanne Bejer og Ole Jeppesen. Anledningen er fødselsdagen den 9. febr., og foruden får eleverne en sodavand til at skylle den obligate kagemand ned med.

En tale, der blev i lommen

Kære Katedralskole-peblinge og peblinginder!

Hvis I har troet, at I i dag kunne slippe for skolegang og skolelærere, så har I taget grueligt fejl. Ganske vist har I allerede i tre timer været til fødselsdag. I har spist sponsorerede rundstykker og birkes. I har oven i købet fået Rådhusets klokkespil sat i gang, ja med banner, vajende faner og klingende spil, med sprukne stemmer, mandige røster og yndefuldt fistlede kvindestemmer har I råbt hurra for den gamle skole. I har draget hærgende og alligevel disciplineret ned gennem storbyens strøg for at kundgøre det glade budskab. Selv på Domkirkens torv har I – i stedet for fredsduer – sendt balloner til vejrs og bedt til Gud og en række af de gamle guder om at give jer en rigtig østenvind, så alverden kunne vide, at der var noget særligt at fejre. Da I så var færdige med at sende disse indianer-røgsignaler til vejrs, sneg I jer ind i det nærliggende teater, nogle lidt forvildet og benovet, andre med en sikker og målrettet gang. I har ikke haft mulighed for at købe slik, chips og cola til forestillingen; I har blot haft én ting i tankerne: Hellere i teater en lille time, end dansk og musik på skolen. Men der tager I så fejl. Der er lærere overalt.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at dette er mit livs chance for at kunne promovere mig selv. For 30 år siden havde jeg som medlem af Åbyhøj dilettant-forening en lille rolle som budbringer med den ene replik, som jeg ihærdigt havde lært udenad : »Kære Johanne, jeg kommer med et meget vigtigt brev«. Jeg syntes selv, at jeg sagde den meget overbevisende. Jeg lagde he-

Jørgen Reenberg blev forhindret i at optræde med sin H.C. Andersen-oplæsning. Men Sonja Richter og Mikkel Rønnow – gamle elever fra skolen – trådte til med kort varsel og gav os et flot show i Århus Teater.

»Tell Me On A Sunday« hed forestillingen, som stod i tankevækkende kontrast til teatrets umiskendelige præg af stuk.

På balkonnens forreste rækker ses bl.a. (fra v.): Hanne Kjærtinge, Marianne Ladegaard, Inga Basten, Laila Møldrup, Arne Frier og Tinna Brandt Jørgensen. Stående i baggrunden ses Jens Frederik Schjødt og Niels Helge Poulsen.

le min ungdommelige, lidenskabelige sjæl i denne replik – alligevel mente instruktøren ikke, at jeg skulle med i den næste forestilling. Nu tager jeg altså revanche, idet jeg har bildt skolen og de forskellige jubilæumskomitéer ind, at jeg godt kunne introducere denne lille forestilling med den kongelige skuespiller Jørgen Reenberg, der vil læse nogle H.C. Andersen-tekster for jer.

Jeg nyder at stå på en scene og være midtpunkt, – det gjorde Andersen også. Jeg nyder at promovere mig selv, at skabe PR omkring mig. Det gjorde Andersen også. Jeg nyder at improvisere, når jeg har forberedt mig. Det gjorde Andersen også. Men denne iscenesættelse har også sin pris. Man kan forbandet let blive låst fast i disse selviscenesatte roller og føle dem som snærende bånd, som en attitude, det kan være uhyre vanskeligt at bryde igennem. Det følte Andersen også.

Læser man hans 150 eventyr hurtigt igennem, som ren adspredende, pudsigt underholdning, kan man let få det indtryk, at han er naiv, godtroende og harmløs, ja undertiden direkte lalleglad. Men han er delvis selv skyld i, at læseren dengang som nu kan få dette billede af ham. Men det ærgrede Andersen grænseløst, for det var absolut ikke det, han ville med sin digtning.

Denne ærgrelse fortæller han om masser af gange, og vi kan især finde den i hans dagbøger. Ja så sent som et par måneder før han døde i 1875, måtte han have luft for sin forbitrelse over, at den almindelige læser syntes, at han bare var sød og ufarlig. En af datidens kendte kunstnere, en billedhugger ved navn Saaby, havde fået til opgave at lave en statue af Danmarks berømte digter. Men de skitser, som Saaby kom med, ville Andersens ikke kendes ved. De holdt ham nemlig fast som den naive digter, der blot fortalte eventyr for børn.

Humoren, dvs. den venlige distance, det kritiske blik, men også den sviende, bitre og skånselsløse ironi, er noget af livsnerven hos Andersen. Han er i stand til at gennemlyse mennesker og deres adfærd, at afsløre deres hulhed, overfladiskhed og deres grænseløse selvoptagethed i deres egoistiske kamp for at overleve og leve højt på andre mennesker. Men Andersen er ikke nogen politisk digter, der vil kæmpe for de svage og undertrykte, og som tager parti for proletariatet, som han jo selv kom fra. Han er mere interesseret i at fortælle om de menneskelige egenskaber og de moralske kvaliteter, der for ham var forudsætningen for, at tilværelsen kunne være meningsfyldt.

Men de egenskaber havde han uhyre svært ved at finde hos det dannede borgerskab, som var toneangivende og tilbød at hjælpe ham med at blive næsten lige så dannet som dem. Det er dette borgerskab, som han især i sine eventyr gennemskuer og kritiserer, somme tider direkte, men ligeså ofte drillende underfundigt ved at lade sin kritik komme til udtryk mellem linjerne som humor. De sande egenskaber er nemlig ikke noget, man modtager udefra ved at få studentereksamen og embede. At til-

»Besøg hjemme af billedhuggeren Saaby, som jeg denne gang sagde klart og tydeligt, at jeg var utilfreds med hans statue af mig, at hverken han eller nogen af billedhuggerne kendte mig, havde ikke set mig læse, at jeg ingen tålte da bag ved mig og ikke havde børn på ryggen, på skødet eller i skrævet; at mine eventyr var lige så meget for de ældre som for børnene; (...) At det naive var kun en del af mine eventyr, at humoren var egentlig saltet i dem.«

Uddrag fra H.C. Andersens Dagbog 1875.

Svenskeren Fritz von Dardels
karikaturtegning af den kejtede
og fidele H.C. Andersen.

egne sig disse udvendige omgangsformer er ligesom at tage nogle færdigsyede dragter på, så man kommer til at se ud som om. Men man er ikke rigtig til. For udgangspunktet skal komme indefra. Man må prøve på at finde ud af, hvad der rent faktisk gemmer sig i en og så skabe sin personlighed ud fra det. Og de rigtige egenskaber kunne han lettere finde hos de fattige og hos barnet, der endnu ikke var spoleret af udvendig dannelse. For Andersen er idealet, at mennesket hele tiden er åbent og nysgerrigt over for andre og over for omverdenen i det hele taget.

I Andersens digtning kommer hans personer derfor meget tit ud på en rejse. Men de fleste af dem rejser på en forkert måde. De rejser for at komme væk fra deres udgangspunkt, som de ikke vil kendes ved. De rejser for at blive noget andet end det, de er skabt til. De vil kvalificere sig til noget meget større, – de forestiller sig. De rigtigt rejsende derimod rejser af nysgerrighed, de kan simpelthen ikke lade være, og under deres rejse finder de ud af, hvem de egentlig er. Og de bruger ikke andre mennesker til at finde frem til det.

Andersen vil have, at tilværelsen hænger sammen. At godheden eksisterer, og at der er retfærdighed til. Og det hele holdes sammen af, at han tror på, at der er en gud til, som garanterer for denne orden. Meget tit blive denne tro på en velordnet tilværelse krampagtig, ja næsten utroværdig. Nogle af hans eventyr er drivende sentimentale og ulideligt moraliserende. Der, hvor Andersen er spændende for en moderne læser, er de steder i hans eventyr og i hans romaner, hvor han kommer i tvivl. Der, hvor man bag den tilsyneladende brudsikre overflade ikke kan undgå at mærke hans usikkerhed og anfægtelser, men hvor han samtidig kæmper febrilsk mod de kræfter, der truer med opløsning.

Når man nævner navne som Hansen, Olsen, Larsen og Madsen, studser man ikke. Ja heller ikke når man nævner navnet Andersen, – det hedder min lokale brugsuddeler f.eks.. Der er mange Andersener. I går aftes læste jeg som sædvanlig i Telefonøglen for Århus 1994-95 og talte mig frem til 2939 Andersener. På Katedralskolen har vi også et par stykker. Men nævner man Andersen i en dansktime, er ingen i tvivl. Det er den gamle, moderne digter, som vi alle har fået ind med modernmælken, og som vi danskere tror at kende så godt, men som trods alt stadig er i stand til at overraske! Hvis vi vel at mærke giver ham tid til at fortælle historier, og hvis vi er nysgerrige og undrende nok og ikke blot har nok i os selv.

Jørn Ørum Hansen

Domkirke, Dronning og Jubilate

»Skolens eminente kor og orkester« (citat fra Århus Stiftstidendes omtale af jubilæumshøjtideligheden i Domkirken den 10. februar) er ord, en musiklærer mærker sig. Det var resultatet af manges store arbejde, som for korets vedkommende startede allerede i september 1994 efter forudgående optagelsesprøve – noget, vi undtagelsesvis og efter mange overvejelser besluttede os for at foranstalte, for nu skulle alle sejl sættes til!

Forud var gået mange diskussioner i musiklærergruppen om programmet: hvad skulle vi opføre, hvor meget, hvilken sværhedsgrad? Vi blev enige om, at et »vue« over de sidste 800 års musikhistorie måtte være en passende gennemgående idé, dog uden at vi ville gå i detaljer. Desuden henvendte Niels Helge Poulsen sig til professor Finn Mathiassen, Århus Universitets Musikvidenskabelige Institut og tidligere elev på skolen, for at formå ham til at skrive et værk specielt til lejligheden, gerne med benyttelse af skolens sang »In vernalis temporis« med tekst af Morten Børup, tidligere rektor på stedet.

Uropførelse af »Jubilate«

I første omgang sagde Finn Mathiassen beskedent nej tak; men hans underbevidsthed må alligevel have arbejdet på idéen, for det blev til et »Jubilate« for kor og orgel, som skulle indlede højtideligheden, og som blev uropført med domorganist Anders Riber ved hovedorglet og koret stående på orgelpulpituret. Derefter gik koret i procession op gennem midtergangen, syngende

En koncentreret Jens Frederik Schjødt dirigerer kortropperne ved højtideligheden i Domkirken den 10. februar.

Benjamin Brittens »Procession« fra »A Ceremony of Carols«, frit efter middelalderlig gregoriana, sådan som vel de middelalderlige poge ved skolen er gået i procession.

Oppe foran kortrappen, hvorfra de efterfølgende værker blev opført, sang koret a capella Finn Mathiassens enkle, men smukke udsættelse af »In vernalis temporis«. Den danske renaissance var repræsenteret ved vicekapelmester ved Christian den Fjerdes hof Mogens Pedersøns udsættelse af to protestantiske salmer: »Min sjæl nu love Herren« og »Vor Gud han er så fast en borg«, ligeledes a capella – og femstemmigt!

Af barokkens store repertoire af kormusik valgte vi en af Händels »Coronation Anthems«: »Let Thy Hand Be Stengthed« i tre satser. Værket blev akkompagneret af skolens til lejligheden oprettede orkester, bestående af nuværende og, især, tidligere elever. Det var lykkedes Jens Frederik Schjødt ved et stort og ihærdigt detektivarbejde at finde frem til tidligere elever, som er halv- eller helprofessionelle musikere, med Hanne Holt Nielsen, første violinist i Århus Symfoniorkester, som koncertmester.

Derefter sprang vi helt frem til romantikken. Lone Rasmussen, tidligere elev og nu professionel sanger (sopran), sang meget smukt og gribende 5. sats fra Brahms' »Ein deutsches Requiem«, akkompagneret af kor og orkester.

Som afslutning – programmet var således indrammet af værker fra vort århundrede – sang og spillede vi Benjamin Brittens »Psalm 150« med klaver, slagtøj m.m. Dronningen, som bærede os med sin tilstedeværelse, var efter sigende begejstret, især for dette værk med den for kirkemusik noget usædvanlige besætning, og skal oven i købet have udbedt sig en båndindspilning af vores udførelse.

En stor dag

Det var højtideligheden, set fra en musiklærers perspektiv, men der foregik naturligvis også andet. Der blev holdt taler af rektor Henning Spure Nielsen og fhv. nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer, læst tekster fra Gamle og Nye Testamente og lyst velsignelse af sognepræst Broder Wandahl og sunget salmer af »menigheden«, naturligvis især med tekster af Grundtvig, nok en tidligere elev. Kirken var fyldt til sidste plads af nuværende og tidligere elever, lærere, forældre og indbudte gæster.

For de tre dirigenter Niels Helge Poulsen, Jens Frederik Schjødt og undertegnede var det især en dejlig oplevelse at mærke, hvordan koret den dag ydede sit absolut bedste.

Det var en stor dag!

Käthe Münster

Lone Rasmussen synger
»Ein deutsches Requiem«.

Tidligere nationalbankdirektør
Erik Hoffmeyer.

Receptionsbilleder og -indtryk

Sidste strofe af Grundtvigs »fryd og gammen« er sluppet op. Domkirkens malmlfulde orgeltoner forstummet og resterne af den royale myrra forduftet – den mere sakrale del af jubilæums-højtideligheden er forbi. Sækulariseringen får for et par timer ordet, men først skal honoratiores vises, siden skal der spises. En veritabel folkevandring sætter ind i retning mod Katedralskolens Røde Bygning, som i dagens anledning flankeres af to fakkellstandere udlånt af det lokale teater. Professionelle gavegribere står parat i kælderens. På første sal kastes cape-kåber bort til stumme tjenere, og af plasticrystal nippes til den friske vin fra Rhin. Man kysser kind, trykker hånd og mindes gamle dage og håber at få plads på de fire forreste rækker.

Hovedparten må dog tage til takke med de 300 stole på galleriet, bag de 100's prominente parket. Med hektiske knopper på kinden stilles der skarpt på de bifokale linser, og teleslyngen monteres, for nu skal der opleves. Men hvad er det for en løjerlig fyr i en forpasset konfirmationshabit, der på skift gemmer sig bag talerstolens skafot og bag brede bregneblade og eksotiske gevækster i det Danland-agtige tropicana-landskab, der i dagens anledning kamouflerer den ellers så prosaiske scene i festsalen. Det viser sig at være en lærer, der i et letsindigt øjeblik har påtaget sig rollen som konferencier ved receptionsfesten, lidt à la Cabaret, Tribini og Onkel Danny fortæller. Ingen må føle sig forbigået, ingen gået for nær, og de mange fødselsdagstaler skal afvikles i naturlig rækkefølge, som kan findes optegnet i Krak, Den blå Bog og Takt og Tone.

En amtsborgmester takkede sin gud for, at han ikke blev student, men fik lov til at beholde sin sunde fornuft, mens en undervisningsdirektør under en mellemlandning i provinsen fik lejlighed til at udtrykke sit uforbeholdne forbehold over for det gymnasiale niveau i al almindelighed, og den lokale borgmester syntes, at skolen var central i byens billede; den skulle i de kommende århundreder blive ved med at være skole og ikke omdannes til parkeringshus.

Alle var glade. Lykønskningernes strøm var uden ende, og formanden for Udvalget for Børn, Uddannelse og Arbejdsmarked sagde: Til lykke med fødselsdagen og gav skolen en gave fra amtet: Erik Bruun Mortensens moderne bautasten, også kaldet *Senti*. Jublen og glæden kendte ingen ende.

Gamle og ældre sang af karsken bælg om Jylland, der lå mellem tvende have, og om skolen, der lå mellem kaj og kirke. Skolens jubilæumselitekor sang i dagens anledning flerstemmigt om de 800 år, og to betalte musikere manede fortidstoner frem ved at støde i gamle knogler og med pennefejer at slå på lut. Ind imellem var der sat tid af til små reklamespots for skolens jubi-

I »Tropicalalunden« skimtes en veloplagt konferencie og receptionist i Jørn Ørum Hansens karakteristiske skikkelse.

Lydhøre gæster ved skolereceptionen den 10. februar. Fra venstre: Else Marie og Henning Spure Nielsen, Kristian Lang, Birgit og Thorkild Bjørnvig, Christian Thodberg, Lise Rafaelsen, Erik Hoffmeyer, Leif Groth, Betty og Ib Frederiksen. Nederst elevrepræsentanten Kristina Lang på talerstolen.

læumsskrift, for særudgivelser om bøger, som skolen havde mistet, for skolens jubilæumsfilm, Århus Bymuseums særudstilling, skolens badges, muleposer, førstedagskuverter og skolens jubilæumsvin. Receptionens fascinosum et tremendum indtrådte, da rektor for Randers Statskole trak tøjet af rektoreernes gave til skolen: en kvindetorso. Fnisen og undren, anerkendelse og forkastelse var at læse på de nærmestes ansigter.

Glædeschoket fortonede sig i elitekorets forjættelse om, at alt atter skulle blive, »så sødt som i gamle dage«. Fødselsdagsgæsterne lod sig rive med, begyndte at nynne, slukkede for teleslyngen, lyttede til mavens knurren og forsikrede sig, at jacketkronerne sad fast. Nu skulle der spises.

Jørn Ørum Hansen (receptionist)

En gave fra »de unge« til »den gamle«

Ved jubilæumshøjtideligheden på skolen den 10. februar overrakte rektor Kjeld Mortensen, Randers Statsskole, på vegne af de øvrige gymnasieskoler og HF-kurser i Århus Amt en spændende og opsigtsvækkende skulptur af kunstneren Henriette Flindt.

Med gaven fulgte denne kommentar til torsoen og skolen.

Kære Henning Spure Nielsen

Modtag hermed som rektor for Aarhus Katedralskole den fælles gave fra de øvrige »unge« gymnasieskoler og HF-kurser i Århus Amt inkl. Rønde Gymnasium og HF, samt VUC Randers i anledning af skolens 800 års jubilæum.

Om torsoen, der er udført af keramikeren Henriette Flindt, siger kunstneren:

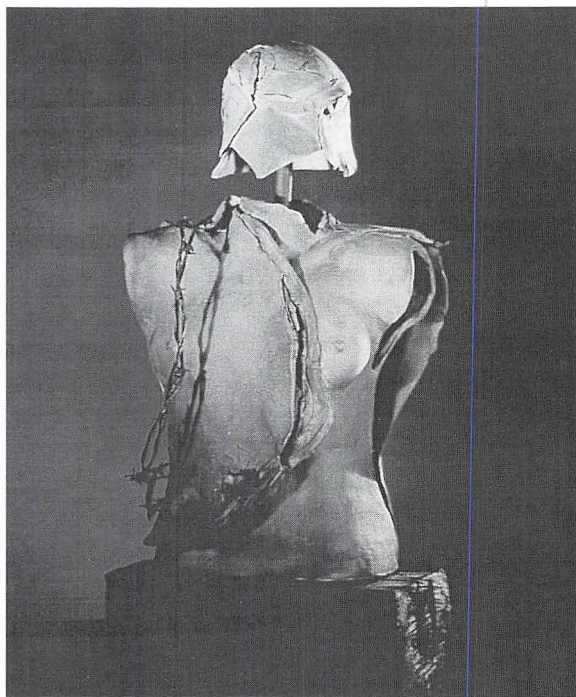
»Torsoen er menneskekroppen, når den er mest sårbar – berøvet sine forsvarsværker – men mine torsoer er stærke – det sårbare menneske er beskyttet af brynje, panser og plader, som ligger lag på lag på den nøgne krop. Det giver en kontrast mellem det ydre og det indre, facaden og kernen, det hårde og det bløde.« Gaven er valgt, fordi den på mange måder afspejler skolens komplekse hverdag, der veksler mellem styrke og svaghed, mellem det brynjedækkede og det nøgne (det sårbare).

Men torsoens stålsatte sårbarhed, der symboliserer det menneskelige aspekt i hverdagen, er også (i den sidste ende) skolens styrke, for den viser, man er åben over for omverdenen, at man er i stand til at opfange signaler, så man derigennem kan gøre skolen til en dynamisk enhed, der følger med tiden.

Hvis det ikke havde været tilfældet for Aarhus Katedralskole, ville man næppe have kunnet fejre et 800 års jubilæum.

Så lad torsoen være et minde om skolens fortid og samtidig et symbol på, hvordan skolen vil møde fremtiden, med fuglehjelmens kækt sat op og vidt skuende – en respektindgydende rovfuglekvinde med al sin menneskelige sårbarhed.

Med disse ord ønsker jeg, på vegne af de ovennævnte »unge« institutioner i Århus Amt, Aarhus Katedralskole hjertelig tillykke med jubilæet med de bedste ønsker for fremtiden.

En »tvillingsøster« til gaven fra amtets gymnasier og HF-kurser.

Kjeld Mortensen

800 – Aarhus & Katedralskolen

Med disse ord og med et billede fra 1920'erne af skolen set fra havnepladsen og med Domkirken i baggrunden annoncerer Århus Bymuseum på plakater i rødt, hvidt og blåt – samt i brunt – for den udstilling, som blev skabt i anledning af skolens 800 års jubilæum, og som vises på skolen helt frem til sommerferien 1995.

Bymuseet som realitet og skolens beslutning om at fejre jubilæet i foråret 1995 faldt nogenlunde sammen i tid, og museumsleder Lars Holleufer var straks med på, at Bymuseet måtte på banen med en udstilling i anledning af skolens jubilæum.

Problemer med mandskab, tid og penge skulle vise sig ikke at være nogen afgørende hindring for, at udstillingen blev en realitet. Men megen tid blev brugt på at overveje, hvordan tingene skulle gribes an. Skolens musealier var ikke så omfattende, som det kunne ønskes, og som man måske havde forestillet sig det. Visualisering er en vigtig side af museernes udadvendte aktiviteter, hvorfor der i tilfældet »Aarhus Katedralskole 800 år« måtte tænkes videre. Og det blev der – naturligvis!

Det måtte – navnlig for tiden før reformationen – blive en skolens historie i nært samspil med byen, og med understregning af »byen«, der kunne lægges op til. Det samlede resultat blev imidlertid præget så meget af skolen og tildragelser med tilknytning

Skolens jubilæum fik flot medieomtale. Ikke mindst i Århus Stiftstidende, som fulgte hele perioden med grundig og alsidig omtale. Her en artikel i anledning af Bymuseets udstilling på skolen. T. v. Bymuseets leder Lars Holleufer og t. h. Henning Spure Nielsen..

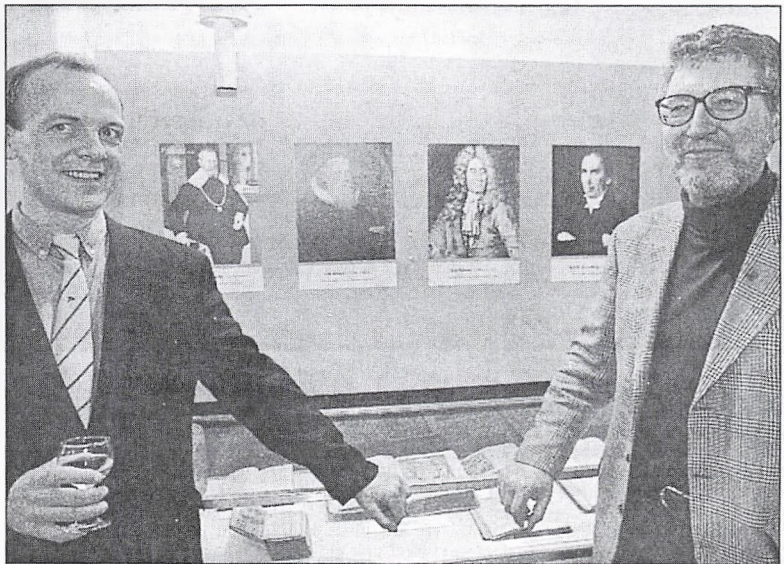
Bymuseum på åstedet

Århus Bymuseum, der ellers har sit hjemsted i den gamle Hammelbanes stationsbygning ved Carl Blochs Gade, rykker meget gerne ud i byen med sine udstillinger. Ud på selve åstederne.

Det er foreksempel tilfældet med udstillingen »Aarhus og Katedralskolen«, der åbenede i går. Plancher, billeder, tegninger, bykort, dokumenter, modeller og gamle bøger er opstillet i Aarhus Katedralskoles røde bygning i forhallen ved festsalen.

Udstillingen illustrerer, hvordan byen og dens latinskole har udviklet sig sammen gennem 800 år. Udstillingen er åben på hverdage kl. 10 - 16 frem til 23. juni.

Århus Bymuseums leder, Lars Holleufer, ses her sammen med rektor Henning Spure Nielsen - med skilderier af fire af Katedralskolens berømte tidligere elever som baggrund: Holger Rosenkrantz (1574 - 1642), Ole Worm (1588 - 1654), Ole Rømer (1644 - 1710) og N. F. S. Grundtvig (1783 - 1872).

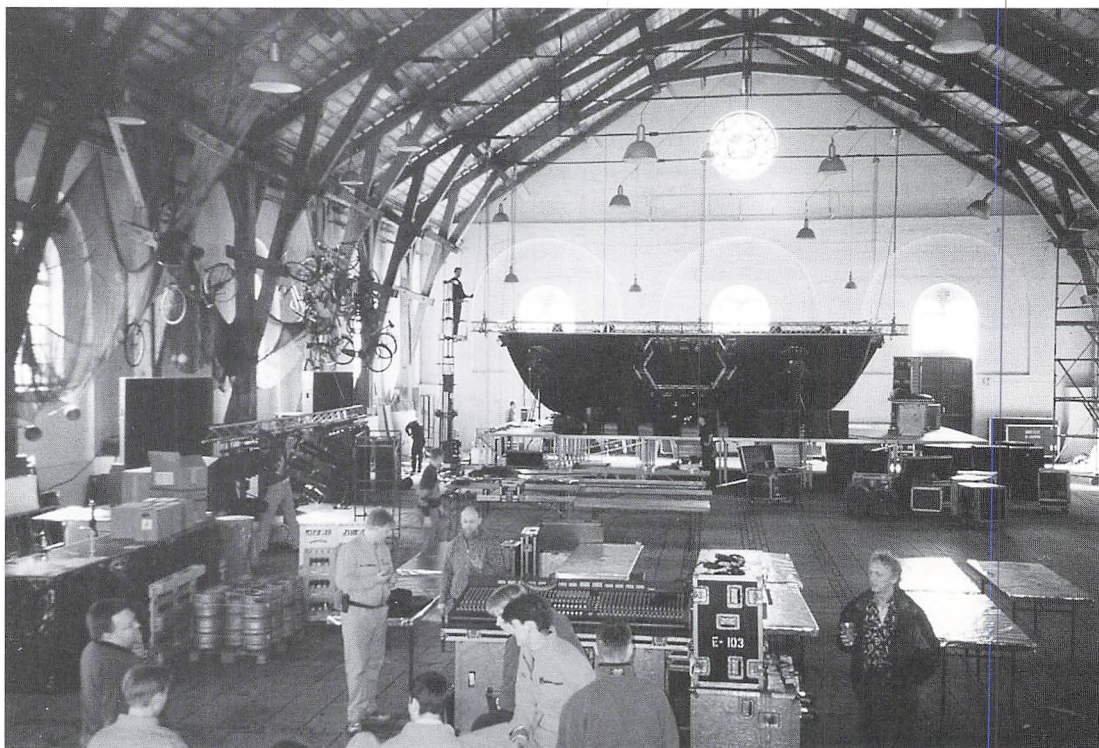
til denne, at vi med glæde kunne stille lokaler til rådighed for udstillingen, som uofficielt åbnedes i forbindelse med receptionen på skolen på jubilæumsdagen den 10. februar 1995.

Det gedigne arbejde og en fin vægtning af stoffet karakteriserer udstillingen, som foruden lærere og elever og jubilæums-gæster har tiltrukket mange andre interesserede.

C.A.C.-fonden har ydet udstillingen og dermed skolen en afgørende støtte, som vi siger tak for, ligesom lejligheden skal benyttes til at bringe Århus Kommune en stor tak for den støtte på et sekscifret beløb, som gjorde den arkæologiske udgravning i skolegården i sommeren 1994 mulig. Forhistorisk Museum Moesgaard ved museumsinspektør Hans Jørgen Madsen og lektor Hans Skov stod for denne udgravning, som bragte en del nyt for dagen om det sted, hvor skolen har været placeret altid, og som også kunne bidrage med endnu en skærv til belysning af selve Århus bys historie.

Henning Spure Nielsen

Elevernes fest i Ridehuset den 1. april var et »brag« af en begivenhed. Valget af orkester optog sindene i lange tider, men trods prisen blev de heldige »TV2«, som her er i gang med at gøre klar til aftenens koncert.

Til menighedsbal i Ridehuset

Lørdag den 1. april sivede 800 festglade og meget opstemte Katedralere ind i det frost- og festklare Ridehus.

For en udenforstående lignede Ridehuset allermest et leventegjort overflødighedshorn; men nærmede man sig enkelthederne, skulle det vise sig en lille smule anderledes.

Uden at dette skal være en gastronomisk anmeldelse må jeg nok indrømme, at det især var maden, der tiltrak sig opmærksomhed. Den bestod af et stykke landskinke lagt pænt ved siden af et smækkert kyllingelår, der søbede i noget, som var så klistret, at det var umuligt at slippe af med maden igen. Til dessert var der på mad-paletten sat et stykke mazarinkage, der mindede mistænkeligt meget om døgnerens. Frikadellerne var helt klart højdepunktet, men måske skulle kokken have overvejet at benytte sig af et begrænset antal hvidløgsfed, fremfor et dekamål.

Eftervirkningen fik vi at »føle« senere, nemlig da en optimistisk 1.g'er delte en fællessang ud. Men hvidløg er ingen god ingrediens, når man skal lave en socialret, så antallet af glade sangere skrumpede hurtigt ind. Der er senere blevet stillet mange spørgsmål i forbindelse med maden. Et fra 3.g-revynen lød :« Var buffeten i Ridehuset i virkeligheden tiltænkt en gruppe polske bådflugtninge?« Der var dog hjælp at hente i form af en nat-pølsevogn i hjørnet af Ridehuset.

Da der så efter en time blev varmere i overflødighedshornet, og køen til garderoben blev længere, viste det sig, at vi åndede hinanden i nakken blot for at få at vide: »Undskyld, men vi har altså kun plads til 60 jakker i alt!«

Misstemningen fik gudskelov en ende. Ikke mindst da TV2 tog over! Det syngende mirakel afstedkom en folkelig jubel, så stemningen steg til en veritabel tilbedelse, der nærmede sig blasfemiske højder.

Man kan snakke meget og længe om det faglige niveau i gymnasierne, og uenigheder støder let sammen, men da den sortklædte mand med det lille smil på læberne råbte ud over forsamlingen: »*Skal vi synge noget rigtig åndssvagt?*« – da var der ingen tvivl i massernes sind. Alle sang af karsken bælg. Med ét højnedes den katedrale menigheds åndelige niveau, – eller gjorde det? Det var i hvert fald samfundets skyld!

En ting er sikkert – mængden må have udsendt så kraftig jubel og varme, at flere lærere og rigtig gamle elever i løbet af aftenen sluttede sig til overflødighedshornet.

Så alt i alt må man sige, at det, der startede som en gastronomisk svipser, endte som massens tilbedelse af guldkalvens overflødighedshorn. Halleluja!

Amalie Ørum Hansen, 2.b

Gallashow i Musikhuset

I en gammel revy-dialog tales der om klimaks. »Hvad forstår du ved klimaks?« spørger den ene. »Jali...« svarer den anden nølende. »Det er sådan en slags abstrakt højdepunkt...« – »Et abstrakt højdepunkt?« – »Ja, et landskab som ikke er der«. Samtalen tangerer hurtigt det absurde.

Samme sted kunne man ende, hvis man dumt spurgte, hvad der var Aarhus Katedralskoles jubilæums-klimaks. Var det ballonfærden den 9. februar? Domkirkearrangementet, jubilæumsbogen eller TV2-koncerten i Ridehuset? Svaret blæser i vinden, for jubilæet var en helhed bestående af en række højdepunkter, som gudskelov aldrig blev abstrakte, men tværtimod tegnede sig konturfast i landskabet.

Et af dem var den store gallaaften i Musikhuset den 1. april. Rammen var imponerende. Århus Musikhus kan tage kampen op med de fleste byer og steder, når det drejer sig om at skabe de optimale rammer for kultur i bredeste forstand. Og til ære for 800-års fødselaren var foyeren gjort særlig festlig, bl.a. med en smuk fotoudstilling med billeder fra Katedralskolens tidligere musicals.

Stemningen var intens fra starten. Folk var festklædte, og uanset om det skyldes velkomstdrinken eller almindelig forventningsglæde, er det et faktum, at mange øjne skinnede.

Og det var der grund til. I hvert fald blev ca. 1300 mennesker vidne til et forrygende sceneshow med et tempo og en timing, der må imponere, når man tænker på, hvor kort tid aktører og teknikere havde haft til at koordinere de mange enkeltnumre.

En veloplagt rektor Spure bød den tætpakkede sal velkommen og formåede efter et par forsøg at trænge igennem selv på balkonens bageste rækker, hvor enkelte elever havde varmet både sig selv og sæderne op.

Det sidste var nu ikke nødvendigt, for der var masser af energi på scenen. Tidligere og nuværende elever sang, spillede og dansede med en udstråling, der er en 800-årig værdig, og havde vi vidst, at skolen rummer så mange talenter, er det nærmest blasfemisk, at vores sidste musical hed »Talenter søges«. Her var de samlet – som perler på en snor, og de blev ikke kastet for »svin«. Publikum forstod at værdsætte kvalitet, der kom i lige mål fra glade, rødmossede amatører i 1.g og topprofessionelle sangere og musikere.

Fra Børup til »2001«

Rammen var logisk og enkel. Vi blev vidne til skolens historie fra Børup til idag. Vi hørte »Carmina burana«, »In vernalis temporis« og så middelalderspex. Der blev givet en løssluppen smagsprøve fra Per Cortes' guldalderperiode i skolens musikliv med

Fortid og fremtid mødes. 30'ernes Cabaret-konferencier (Martin Kjær) ses sammen med fremtidens repræsentant (Stine Hedrup).

»Two Ladies«, Kirstine Birch og Stine Hedrup, er ved at forføre Anders Kjær. Modstanden var til at overse!

Lancieren har i adskillige år været en fast tradition ved Katedralskolens fester. Derfor måtte gallashowet selvfølgelig også vise en enkelt »tur«. Her med gode, prøvede kræfter.

Forrest aftenens charmerende »værtinde«, Karin Flensborg og »Mr. Katedralskole«, filminstruktøren Nils Mahros. Bagved i rækkefølge: Ebbe Nielsen med (ikke synlig) Birthe Troelsen, Adam Adam med Ebba Harsaae og Jørgen Byberg med Else Marie Spure Nielsen.

Skolens nyere musicalhistorie startede i 1985, da 3.g-eleven Karin Nedergaard tog initiativ til opsætningen af »West Side Story«. Denne pragtfulde Bernstein-musical var der mulighed for at gense i form af »America«-nummeret, anført af Karin Nedergaard (forrest tv.).

aftenens veloplagte konferencier, Karin Flensborg, som forførende bordelmutter. Der blev danset lancier af både nye og gamle elever, anført af den næsten kgl. lancierdanser Nils Malmros. Der var gensyn med stjerner fra »West Side Story«, »Carmen Jones«, »Company«, »Cabaret«, »Hair« og »Talenter søges«, og alt blev præsenteret med entusiasme og ildhu – understøttet af en dygtig dansetrup, et flot syngende kor og et usædvanlig velspillende orkester under ledelse af skolens »grand old man«, den 22-årige Mikkel Rønnow!

Skolens historie var både anledning og ramme om forestillingen, men mod slutningen blev blikket rettet fremad. Richard Strauss' imponerende musik (»Således talte Zarathustra«) – brugt i Stanley Kubricks film »2001« – flængede i finalen rummet med et kolossalt lydtryk, og det hele kulminerede i et festfyrværkeri, der ikke lod nogen i tvivl om, at vi var mange, der gerne ville ønske byens gamle skole til lykke med dagen.

Der var mange på scenen og flere i salen. Glæden var lige stor på begge sider, og den er skrevet i sten. Ingen, der overværede Katedralskolens gallashow, vil glemme denne »fødselsdag« lige med det samme. Personligt vil jeg gerne takke alle medvirkende for en imponerende indsats.

John Mogensen

Et feststemt gallapublikum nyder et forrygende sceneshow. I forreste række ses fra venstre: Betty og Ib Frederiksen, Lillian og Poul Heise, Tove Thomsen og Ove Mikkelsen, Else Ammitzbøll og Carsten Mølbæk.

Ydun hilser Hejmdal

Frækt var det, da en lille opkomling af en nordjysk skole i vores 800-år vovede at minde os om, at Olaf Hansens, Svend Schmidt Nielsens og Finn Stein Larsens vidtberømte elevforening Hejmdal ikke var vores egen idé – men Yduns!

Den æstetiske forening Ydun blev stiftet i Aalborg i 1861. Af Yduns arkiv fremgår det, at de to gamle elevforeninger til langt op i dette århundrede jævnligt korresponderede til gensidig inspiration.

Og i denne ånd sendte Yduns medlemmer på Aalborg Katedralskole et »udødeligt æble«, Euripides tragedie »Hippolytos Stefaneforos«, som en hilsen til Hejmdal og Aarhus Katedralsskole i anledning af vores jubilæum.

Endnu frækkere var det måske, at nordjyderne med deres knap 11 år gamle tradition for musikalske komedier skulle vove at optræde på de skrå brædder foran vores elever, hvis tradition for fejende flotte forestillinger af imponerende musikalsk kvalitet går tilbage til Per Cortes', Nils Malmros' og Ulf Pilgaard's tid, for ikke at nævne den tidligst kendte offentlige skolekomedie i Danmark, som rektor Børups »disciple« i 1501 gjorde stort indtryk på Kong Hans' kansler med!

Men det allerfrækkeste ved Aalborg Katedralskoles initiativ i Helsingør Teatret i Den Gamle By var måske deres indirekte kritik af os for ikke at fejre vores egen historie!

En måned senere skulle vores nuværende og gamle elever i det mindst 200 kilowatt stærke lysskær fra utallige lamper i Musikhusets postmoderne Store Sal synge og danse med mikrofon i hånden og 48 kanaler imellem dem og deres sagesløse publikum på godt 1300. Men hvad har Bernsteins bandekrig i New Yorks West Side at gøre med vores historie? – eller for den sags skyld den behårede Bergers opgør i Manhattans Central Park med 68-generationens Vietnamsoldater? – eller den angloamerikanske digter T.S. Eliots børnebog om »Practical Cats«, omdannet til en saga om sexede misser? Kommer de os ved?

Nej! – Aalborg Katedralskole foretrak en meget mere vedkommende sag for vores 700 år gamle drengeskole: Et mandschauvinistisk opgør fra 400-året før Kristus med kvindernes indblanding i mændenes jagtselskaber!

Afrodite kunne ikke tåle, at Hippolytos ikke skænkede kvinddekønnet et eneste blik. Hun fik den forsmåede Phædra til at begå selvmord, efterladende en anklage for voldtægt mod sin elters aldeles upåvirkelige stedsøn. Heldigvis har jagtselskabet sin egen gudinde i lommen. Artemis afslører det hele. Kvinderne – inklusive den intrigante Gry Nybo Christensen fra Aalborg Katedralskoles 3.c, der på særdeles imponerende måde spillede Phædras amme – blir sat på plads!

Om Aalborg Katedralskoles flot barokt kostumerede og meget velklingende antikvariske optræden i Helsingør Teatret den 1. marts 1995 vil få os til at ændre stil, om vores musicals fremover vil blive mere historiske (Sherlock Holmes og Watson løser gåden om »Ballettens spøgelse« til musik af Andrew Lloyd Webber? – Malmros hjælper os til at mindes den tid, hvor Århus blev kendt som Danmarks Hollywood?) må indtil videre stå henne i det uvisse. Men den nordjyske optræden imponerede langt over vores skråsikre kosmopolitiske forventninger. Hvis vi skal tro på Gry, så fik også hun og de andre ålborgensere en god dag ud af det. Om det gamle teater skriver hun:

»Suffitter med riddermotiver og lysegrøn bøgeskov, de mange sno-retræk i loftet og det skrånende scenegulv fremkaldte uvilkårligt nostalgiske associationer i retning af et gammeldags dukketeater. Gulvet knirkede tørt og gav sig under vores hastige skridt...

Publikum var engageret og medlevende og successen blev fejret med champagne og fine ord på vejen fra selveste rektor Henning Spure Nielsen, gammel kending fra Aalborg Katedralskole, hvor han sad på den ledende post i elleve år. Dagen var gået på hæld, før vi transporterede cembalo, løjbænk, hyrdindestave, gudindestatuetter og ikke mindst oplevelsen af at have spillet i et »rigtigt« provinsteater og så oven i købet Danmarks ældste som stadig er i brug, til hjemstavnens Aalborg Katedralskole.«

Hejmdal takker Ydun ydmygt for den flotte opmærksomhed i anledning af jubilæet. På gensyn snarest!

Philip Edmonds

Aalborg Katedralskole gav os en flot fødselsdagsgave i form af en imponerende forestilling: Euripides' »Hyppolytos Siefaneforos«, opført på Helsingør Teater i Den gamle By.

Medlemsblad for Foreningen

AARHUS KATEDRALSKOLES VENNER
AARHUSIANERSAMFUNDET

Meddelelser fra formanden

Ved foreningens generalforsamling 31. august 1994 genvalgte Jørgen Risbjerg, Tove Christensen, Finn Mogensen og Peter Kornerup. Bestyrelsen har i det forløbne år haft følgende sammensætning:

professor Peter Kornerup, formand
rektor Henning Spure Nielsen, næstformand
lektor Henning Damsgaard Pedersen, kasserer
journalist Janne Lauritzen
lic. scient. Tove Christensen, sekretær
tandlæge Jørgen Risbjerg
lektor Finn Mogensen
anæstesisygeplejerske Vibeke Thomsen

I beretningsåret 1994-95 har hidtidige aktiviteter været videreført efter traditionerne, dog måtte Gamle Elevers Fest aflyses med kort frist på grund det tragiske og pludselige dødsfald af en af skolens afholdte lærere, Mogens Bøtcher.

Men i øvrigt har beretningsåret selvfølgelig i høj grad været præget af jubilæet. Den indsamling, som foreningen medvirkede til at få foranstaltet, indbragte ca. 45.000 kr til støtte for jubilæumsaktiviteterne. Kontoen er nu lukket, og foreningen takker bidragyderne for den støtte til jubilæet, der herved er udtrykt.

Bestyrelsen valgte med foreningens jubilæumsgave til skolen at tilgodese såvel fortid som fremtid. Fortiden i form af et bidrag til trykning af en lille bibliofil bog om skolens bogsamling. Dele af denne bogsamling er nu blevet deponeret ved forskellige forskningsbiblioteker, og modtagerne har kvitteret med en række bidrag til en bog, der belyser samlingen. Men foreningen er også for fremtiden og kommende elever, og til dem er oprettet et specielt legat, der kan søges af en klasse til et kulturelt arrangement under en udlandsekskursion. Legatet tildeles efter ansøgning i konkurrence klasserne imellem en gang årligt.

Mindebiblioteket har i det forløbne år holdt flyttedag og er nu installeret i udmærkede lokaler i stueetagen i den tidligere pe-

delbolig. I henhold til aftale mellem skolen og foreningen skal biblioteket huses på skolen, og flytningen er da også sket efter aftale med foreningen, da skolen havde brug for de hidtidige lokaler til andet formål.

Biblioteket administreres fortsat på fortrinlig vis af Bjarne Falch Olesen, der også har stået for flytning og indretning. Tak for det! Medlemmerne opfordres til at kigge ind, når lejlighed byder sig og i øvrigt til at betænke biblioteket, hvis man i sine gemmer finder materiale, der skønnes at have interesse for andre med tilknytning til skolen. Det kan være billeder, skoleblade, vandreboøger eller andet fra skolens liv.

Foreningens medlemstal er optalt til 960, vistnok det højeste tal nogensinde registreret. Men desværre er der som altid en del, som er i restance med kontingentet, heraf 83, som vi ikke har hørt fra i flere år, og som derfor vil blive slettet. Desuden er der 130, som ikke har betalt sidste år, og som vil blive rykket, så hermed en opfordring til at huske at benytte girokortet.

*Bjarne Falch Olesen viser stolt
Mindebibliotekets nye lokaliteter
frem.*

Peter Kornerup, formand

Konge- og Dronningebesøg

Aarhus Katedralskole fejrede sit 800 års jubilæum fredag den 10. februar 1995. Hovedbegivenheden denne dag var jubilæumshøjtideligheden i Domkirken, og det var med glæde og forventning, amtsborgmester og rektor kunne modtage Dronning Margrethe og Prins Henrik ved kirkens indgang mod det nye Store Torv nogle minutter over klokken 10.

Fra kongeløgen midt i kirken overværede regentparret afviklingen af det festlige og højstemte jubilæumsprogram, som foruden betagende sang og musik omfattede taler af nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer (student 1942) og rektor samt smukke liturgiske indslag ved sognepræst Broder Wandahl. Dronningen og Prinsen forlod godt en time senere Domkirken som de første for i et køligt, men smukt solskinsvejr at fortsætte til Universitetet, hvor Kronprins Frederik skulle fejres som nybagt cand. scient. pol.

Hendes Majestæt Dronning Margrethe II ankommer sammen med Prinsgemalen til højtideligheden i Domkirken den 10. februar.

»Kongens Besøg i Aarhus igaar«

Dronningebesøget i 1995 bringer os til at erindre kongebesøget på skolen i 1906.

Anledningen var den højtidelige indvielse af skolen efter omfattende om- og tilbygninger i årene 1903-1906. Hack Kampmanns Røde Bygning mod Skolebakken var kommet til, og Mørups Hvide Bygning fra 1760'erne måtte se sig flyttet nogle fag mod nord. Pigernes indtog i gymnasiet havde nødvendiggjort en ombygning af den gamle skoles hovedbygning, så den fik en »højere Midtbygning med 2 Gymnastiksale og de store Vinduer efter Tidens Krav«.

Som et akkompagnement til begivenheden fortalte Aage Fønss i »Verdensspejlet«, at *»det, der her er ved at forsvinde, er mere end en blot og bar Skolebygning; det er hele det gamle System, den privilegerede Skole, som forbeholdtes Rigmandens Barn, det er den, som nu jævnes med Jorden. Den ny Tid har krævet sin Ret. Den har krævet Udluftning i enhver Forstand; den taaler ikke, at Børnenes Undervisning foregaar i gamle, mørke og fugtige Lokaler, hvor Hygiejne er et Begreb, der ikke kendes; men endnu mindre tillader den, at den højere Undervisning kun skal eksistere for nogle enkelte udvalgte - den vil, at alle Begavelser skal frem, hvad enten de saa kommer fra 1ste Sal eller Kvisten, og den vil, at ogsaa den kvindelige Ungdom, som ønsker det, kan tage Del i den højere Undervisning.«*

Hele herligheden var klar til officiel indvielse lørdag den 1. september 1906. »Politiken« var på pletten, og i søndagsavisen for 2. september skrives der på forsiden i fire spalter om »Kongens Besøg i Aarhus igaar«.

»Straks fra Morgenstunden mærkede man det forestaaende Kongebesøg. Overalt var Flagene ude, og en Mængde Ejendomme stod overdaadigt pyntede. Fra Anlægspladsen ved Havnekajen til Hotel Royal var rejst en Flagallé, og fra alle Skibe i Havnen smældede Hundreder af Flag. Ogsaa Sporvognene kørte flagsmykkede gennem Byen.«

Ved 11-tiden gik Kong Frederik den Ottende, ledsaget af kulturminister Enevold Sørensen, i land fra »Dannebrog« og blev hyldet af 15.000 mennesker, som var forsamlede på havnepladsen. Efter at have hilst på de mange fremmødte repræsentanter for bystyret, garnisonen, adelen og forskellige organisationer begav kongen sig til fods til Katedralskolen, *»hvor han ved den flagbelagte Trappe modtoges af Biskop Fr. Nielsen og Stiftsprovst Lindhardt. Gennem et Espalier af Elever i Kjole og med røde Silkebaand begav Kongen sig til Festsalen og tog Plads i en antik Egetræsstol, der var anbragt paa Midten af Salens Langside og omgivet af Smaa piger i røde og hvide Kjoler.«*

»Højere almen Dannelse«

Festsalen var identisk med drengenes gymnastiksal, og foruden skolens elever og lærere var der 250 særligt indbudte til stede. Biskoppen holdt indvielsestalen, og han benyttede lejligheden til at understrege det *»ønskelige i at faa oprettet et Akademi i Aarhus, en Art Højskole for Folk, der stræber efter en højere almen Dannelse«*. Hvorefter indsættelsen af professor Jon Vaupell som skolens nye rektor efter Jacobæus, der var fratrådt i 1905, fandt sted. Det ceremonielle løfte blev aflagt over for biskoppen, og i sin tale rettede rektor Vaupell en personlig tak til kongen og dronningen *»for den Godhed og Venlighed, de i 25 Aar, siden Taleren begyndte at undervise de tre ældste Prinser, havde vist ham«*. Højtideligheden afsluttedes med, at stiftamtmanden udbragte et *»Leve Kongen«*, og derefter besøgte kongen skolebygningerne.

Kultusministerens frokost fandt sted på Hotel Royal; her talte

kongen, og han takkede rektor Vaupell »for den Undervisning, Professoren i sin Tid havde meddelt Kongeparrets Børn«, ligesom han udbragte et leve for Katedralskolen og dens rektor.

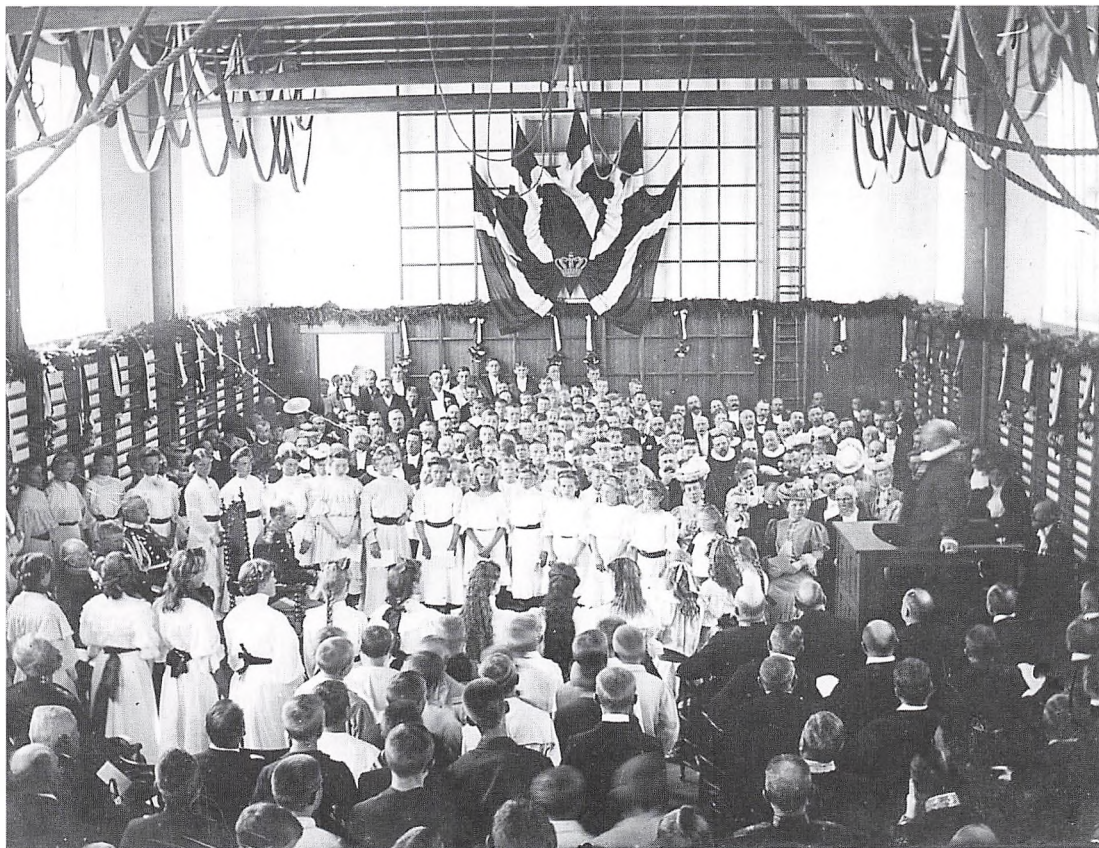
Om eftermiddagen besøgte »De gamles Hjem«, hvor folketingsmand Peter Sabroe var vært, og der sluttedes om aftenen af med kommunens banket for 150 deltagere i »Polyhymnia«. Talerne var her borgmester Drechsel, Kongen og Sabroe. Ved 22-tiden forlod Kongen ombord på »Dannebrog« en festligt illumineret jysk hovedstad, som takkede af med et storslået festfyrværkeri ud over bugten.

Århus havde fået en skole, som »opfylder alle de Fordringer, som vor Tid stiller til det Sted, hvor den nye Slægt skal vokse op og modtage sine første, varige Indtryk.« (Aage Fønss).

Et glimt fra gymnastiksalen i anledning af den pompøse indvielse af skolen efter omfattende om- og tilbygninger i 1903-1906.

Til højre ses biskop Fr. Nielsen.

Henning Spure Nielsen

De store og sjældne dage

800 års fødselsdagen har sat markant præg på Katedralskolen i årets løb – og også på Aarhus Katedralskoles Venners virke. Vi har deltaget i mange og store forberedelser i alle faser og også været med til de egentlige festligheder – med stor fornøjelse.

Foreningen har haft en repræsentant i jubilæumsudvalget – først Janne Lauritzen, derefter Tøve Christensen. Arbejdet stod på i tre år med planer, idéer og forslag til alle de forskellige måder, man kan manifestere en så sjælden fødselsdag på. Det har givet gode indblik i skolens liv at være med – og det har været morsomt.

Vi har brugt mere tid på korrespondance og flere penge til porto, end vi plejer, for at holde „vennerne“ orienteret. Det »Extrasrosia«, som udelukkende drejede sig om jubilæet, har skolen også kunnet bruge i sine PR-aktiviteter. Medlemmer af bestyrelsen var i Den gamle By og sikrede førstedagskuverter til udsendelsen af adgangskortene til Domkirken.

Bestyrelsen har glædet sig over, at „vennerne“ har været meget interesserede i jubilæumsarrangementerne. Over 300 lykkedes det os at få plads til i Domkirken til den enkle og smukke højtidelighed 10. februar, og til festen i Musikhuset 1. april baksede vi med en bordplan for omkring 260 medlemmer.

Nøgleordet for foreningens bidrag til jubilæet har været kommunikation i form af bøger, film og breve. Foruden den velmodtagne, statelige jubilæumsbog har Katedralskolen også udgivet et lille værk om de skrifter fra biblioteket, som nu er deponeret på Aarhus Universitet og Handelshøjskolen: »Overført fra Aarhus Katedralskole«. Foreningen har støttet denne udgivelse samt Torben Retbølls jubilæumsfilm.

Indsamlingen til jubilæumsfonden gik meget fint – det endelige resultat blev 45.212 kr. Bestyrelsen takker alle 270 bidragydere varmt.

En »vennegave«

Aarhus Katedralskoles Venner måtte naturligvis op med en egentlig gave til skolen. Skulle det være kunst? Eller måske en restaurering af Kampmanns talerstol, der støver på loftet?

Det er naturligt, at foreningen varetager forskellige historiske opgaver, indsamling af materiale, bøger til mindebiblioteket osv. Men i bestyrelsen ønsker vi også, at de elever, der går på skolen lige nu, har glæde af, at vi er der. Derfor blev foreningens gave et legat, hvis navn blev hidsigt diskuteret. „Jubiii-legatet“ gik ud til fordel for kulturlegatet. Det uddeles én gang årligt til en klasse, der skal på ekskursion til udlandet – til det ekstra, der måske ikke er råd til i det normale budget. Det kan være en ud-

flugt eller måske en koncert, der giver turen et pift – det må klasserne argumentere for i deres ansøgning til bestyrelsen.

Og så glæder vi os til det næste jubilæum!

Tove Christensen

En fest for Vennerne. Ikke mindst »Katedralskolens Venner« sørgede for, at Gallaftenen i Musikhuset blev en succes. Kongeligt besøg havde vi til Domkirkehøjtideligheden den 10. februar. Og her troner forrest til højre og venstre Kgl. Hoflev. boghandler Jesper Møller og fru Hanne Thorup Møller sammen med repræsentanter for årgang 1967.

Ekstase

Fra 25. maj til 2. juli udstilles en lang række af Olivia Holm-Møllers værker på Djurslands Museum i Grenå. Siden 1960'erne har Aarhus Katedralskole haft grafik, en enkelt bronzebuste og nogle store malerier af kunstneren, heriblandt det femfløjede *Musikalsk Komposition* fra 1940, der tælles blandt Olivia Holm-Møllers hovedværker. Sidst erhvervede skolen i 1994 et mindre selvportræt. Til udstillingen i Grenå udlåner vi *Ekstase* fra 1946-47.

Olivia Holm-Møller rager op i nyere dansk kunst; ja faktisk var hun vild før de unge vilde i 1980'erne. Hun var en ægte kunstnersjæl, der valgte kunsten som sit liv. Hun var uhyre berøjet og havde et vidtfavnende billedsprog. Det nære miljø, naturen, Bibelen, den vide verden, universet er hendes motivkreds. Hendes stil er umiskendeligt personlig, hendes formsprog ekspressivt, spændende fra det figurative til det abstrakte. Olivia Holm-Møllers billeder er alle prægede af dynamik og rytme i såvel farve som komposition.

Olivia Holm-Møller levede fra 1875 til 1970. I 1901 blev hun optaget på Akademiets Kunsthøjskole for kvinder. Det krævede, og så dengang, en stærk vilje – og mange fravalg – som kvindelig kunstner at nå så vidt, som hun gjorde.

Frits Pedersen

Katedralskolens prægtige Olivia Holm-Møller-billede: »Ekstase« fra 1946-47.

Mindebiblioteket 1994-95

Mindebiblioteket har i jubilæumsåret været underkastet store forandringer. På grund af skolens opprioritering af biblioteksforholdene for eleverne måtte Mindebiblioteket give plads for skolens bibliotek. Til gengæld er lokaler i den gamle pedelbolig stillet til rådighed for foreningens bibliotek. Indretningen af disse lokaler stod klar samtidig med skolens jubilæum. Bøgerne er nu opstillet, og forholdene er faktisk en forbedring, ikke mindst hvad adgangsforholdene angår.

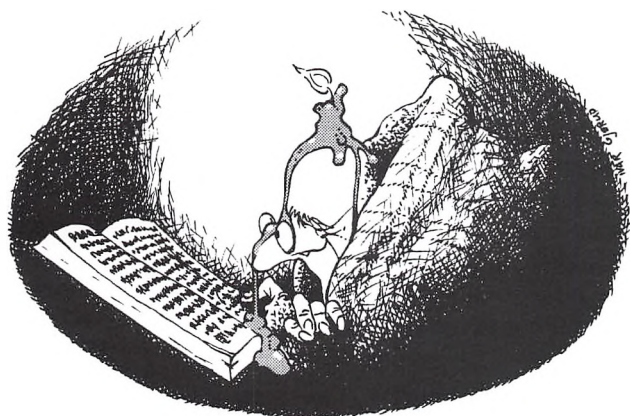
Mindebiblioteket viste sin betydning i forbindelse med skolens jubilæumsbog. Flere af forfatterne søgte og fandt hjælp i bogsamlingen og ikke mindst i billedarkivet. I forbindelse med jubilæet har vi desuden modtaget en flot materialesamling, der dokumenterer skolelivet i jubilæumsåret – det være sig fotos til jubilæumsbogen, fotos fra festlighederne og videoer.

Det fremgår af accessionslisten, der omfatter 225 titler, at vi også i år har modtaget en række gaver fra gamle elever og fra lærerne. Jeg benytter lejligheden til at takke herfor og opfordre andre til lignende gavmildhed. En stor del af accessionen består desuden af bøger, vi har fået overdraget fra skolen i forbindelse med den fortsatte oprydning i skolens bibliotek. Det drejer sig bl.a. om gamle skolebøger – især dansk bøger – som nu er tilgængelige i et særligt afsnit af Mindebiblioteket. Listen er på den baggrund blevet for lang til at kunne bringes i årsskriftet. Interesserede kan få den udleveret hos undertegnede.

Den nye teknik har nu også vundet indpas; årets accession er således løbende blevet registreret på EDB, og det er min plan gradvist at få hele samlingen registreret på denne måde. Det vil i mange tilfælde lette søgningen blandt det stadigt voksende antal bøger. Et afsluttende ønske i år skal være, at gamle elever vil betænke Mindebiblioteket med fotos fra skoletiden. Især savner vi studenterfotos fra perioden 1964-79!

Bjarne Falch Olesen

Skolens klassiske filolog og underfundige tegner, Ivar Gjørup, må have tænkt på Mindebiblioteket, da han lavede denne illustration til Grundtvig-festskriftet i 1983 med titlen »Er lyset for de lærde blot?«

Listen over gavegivere:

Aarhus Katedralskole, K. Baggesen, Johan Bender, Erik Bernstorff, Mogens Bøtcher, Philip Edmonds, H.-J. Søgaard Hansen, Valdemar Helver, Richard Høimann Hansen, H.J. Jensen, Erik Johannesen, Finn Mathiassen, John Mogensen, Marie-Louise Paludan, Henning Damsgaard Pedersen, Philippe Provencal, Torben Retbøll, Ole Rømer Museet, Jens Fr. Schjødt, Knud Stenov, Kurt Sørensen, Poul Erik Sørensen, Peter Thyssen, Jørgen Taagholt, Jakob Øster.

Om at redigere jubilæumsskrift

Jeg blev glad for opfordringen til at skrive denne artikel. Naturligvis fordi den berørte et projekt, der lå mig på hjerte, og som på lykkelig måde har taget min energi og holdt mine tanker fangne i et par år.

Men også fordi opfordringen var så præcis – lige ned til (eller op til) overskriften.

Umiddelbart efter min problemløse accept af opgaven fik jeg dog kolde fødder. Der var ekko i den overskrift. Den klang af Anders Sørensen Vedels »Om den danske krønike at beskrive...«. På den baggrund faldede vort beskedne skolehistoriske projekt og min titel klang uforskammet ambitiøst.

Nuvel, men den dækker altså, kan man sige. Og Vedel fik jo aldrig skrevet sin krønike. Men festskriftet foreligger. »...*imellem kirken og vandet*« ligger her på mit bord med Olivias prægtige, trodsige enhjørning på forsiden.

Indledende fægtninger

At skolen måtte have et festskrift på 800 årsdagen var indlysende for alle. Men der var mange meninger om, hvordan det skulle gøres.

Vi var tidligt i gang med planlægningen. Allerede i september 1992 blev der sammenkaldt til et møde for interesserede, vistnok på initiativ af rektor, bibliotekaren Bjarne Falch Olesen og Johan Bender.

Her fremlagdes en del instruktivt materiale. Cand. mag. Richard Høimann Hansen, der i nogle måneder havde arbejdet på skolens bibliotek, havde lavet en udmærket bibliografi. Det havde han gode betingelser for, for han havde brugt arbejdstiden til at sammenskrive en Katedralskolehistorie (der foreligger som duplikeret manuskript på biblioteket). På mødetidspunktet var han praktisk talt ved at lægge sidste hånd på værket, som han løbende holdt skolens historikere og andre interesserede orienteret om. Manuskriptet udgjorde et stort dokumentarium, der hvilede på omfattende research. Her var et velkomment grundlag for en skolehistorisk fremstilling. Det ligesom lå i luften, at skolens egne historikere skulle tage denne udfordring op.

Man kunne forholde sig til adskillige modeller, for der forelå masser af andre gymnasiale jubilæumsskrifter, ligefra Bjørn Kernerups pionerarbejde om Ribe Katedralskole over seriøse og informationstunge ting som Aalborg- og Odenseskolernes publikationer og til brede, blandede og læservenlige værker i lækkert layout (f.eks. Randers' og Nørre G's).

Der var da også mange meninger om, hvad og hvordan jubilæumsskriftet skulle være: En samling kildeskrifter? En faghistorisk fremstilling med solidt noteapparat? En række erindrings-

ger af elever og lærere, der gik hen og blev gode skribenter? Hvilket omfang skulle den have? Ét stort bind? Eller måske to: et med sammenhængende historisk fremstilling og et med friere erindringsessays?

Intet af dette blev afklaret ved det »stiftende« møde, bortset fra at bogen skulle være god og stor. Resultatløse gik vi dog ikke hjem. Bjarne Falch Olesen indvilligede i at stille Mindebiblioteket til rådighed som skriftets kommandobunker samt rydde en hylde til forefaldende materialer.

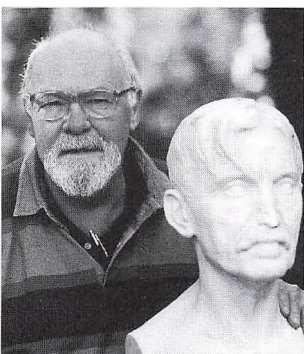
Nu skulle der arbejdes!

Et påfølgende møde i november blev et antiklimax og en skuffelse. Der kom fire personer, der ikke fandt, at de kunne gå videre med sagen. Den lå da en tid lang tilsyneladende stille, men der har alligevel været arbejdet med den i det skjulte, for i en henvendelse af 19. april til kollegerne med orientering og opfordring til medvirken har planerne antaget klarere konturer eller måske bedre: frodig fylde.

Opslaget rummer en buket af ideer. Resultatet af en opsamling af de foregående måneders tanker og en uformel, systemløs anvendelse af et personligt kontaktnet: mit eget. For selvom det fremgik, at der var nedsat en redaktionskomité (Frier, Falch Olesen, Lindhard, Gjørup, Spure, Mogensen, Stein), var jeg faktisk begyndt at handle på egen hånd (det var mig, der havde redigeret opslaget), som om dette festskrift var »mit«, dels af ængstelse for, at vi skulle gå hen og forpasse tiden og komme for sent, dels fordi det begyndte at blive en hjertesag, for ikke at sige en besættelse for mig. Endelig også fordi ingen tilsyneladende havde noget mod mine initiativer (eller min geskæftighed). Uden videre vrøvl smøgede jeg derfor redaktionskomitéens demokratiske mandat af mig og gik i stilling: Nu skulle der arbejdes!

Og der var nok at tage fat på. En række løfter og bidrag var allerede i hus og ventede på forhandling og behandling: John Mogensen ville skrive om Hejmdal, Bender om bygningerne, Marie-Louise Paludan om at være elev i trediverne, rektor Cortes om musikken i Bertelsens tid, Parbo om kemien som gymnasiefag, Boesen og Frits Pedersen om skolens kunstværker, Spure og Lindhard ville tage sig af bogens billedside. Værkets økonomiske fundament, dets tryk- og layoutsider havde jeg ikke mod på og gaver for, hvad Spure og John Mogensen forstod og beredvilligt påtog sig.

I juni 1993 gik jeg på pension og kunne herefter ofre projektet hele min tid og opmærksomhed. Det havde jeg det fint med, men blev antagelig langsomt en prøvelse og en pest for mine omgivelser med anfald af dyb distraktion samt hundreder af vidtløftige telefonsamtaler og breve. Men tingene begyndte virkelig at gå i hak.

Den entusiastiske redaktør, Finn Stein Larsen, i forment selskab med den gamle kollega og digter, Olav Hansen. Det er Stein Larsen til venstre.

I oktober 1993 fik jeg ved et møde på min bopæl en vanskelig forhandling bragt i leje, hjulpet godt på vej af John Mogensens smidige diplomati og – vover jeg at sige – let stimuleret af mit eget hjemmebagte brød og min hjemmebryggede hvidvin.

Jeg skal ikke skjule, at det var med en følelse af næsten bevæget triumf og lettelse, at jeg sent på aftenen hørte Rønsholdt sige, velovervejede og stiltfærdigt: »Jeg vil godt skrive om tiden fra biskop Vagnsen til Morten Børup!«. »Så tager jeg tiden til 1800!« knyttede Damsgaard Pedersen til. Jeg var nær ved på studehandlervis at sige »Top!«, men beherskede mig, vel vidende, hvad disse generøse tilsagn ville koste af fritidsafsavn for de to historikere.

Kort tid efter stod vi efter et frokostmøde på skolen med tilsagn fra Johnny Sørensen om at behandle tiden fra treårskrigen til rektor Vaupells afgang (1924). Endnu havde vi dog et lille problem: Perioden fra 1800-1864 var ikke faldet på plads. Med nogen ængstelse nærmede jeg mig den travle klassiske filolog, Ivar Gjørup, der havde orlov fra skolen og sled med tegneserie (*Egoland*) og skriverier til Politiken.

Jeg gav ham god mulighed for ærefuld retræte, hvis opgaven skulle blive ham for tung, men lagde heller ikke skjul på, at det kun drejede sig om halvandet rektorat: Grundtvigs »ædle« Stougaard, hvis gravsten endnu står på lindehøjen i skolegården, og rektor Hans Henrik Blache, en i hvert fald landskendt klassisk filolog og fremsynet pædagog (Marstrands kønne billede af ham hænger på rektors kontor). »Og så er det jo Madvigs periode, Ivar!«, lokkede jeg, ikke ganske i overensstemmelse med sandheden. Men Ivar købte den og skrev et forrygende essay om romantikkens glansfulde facade og underliggende armod, dens stigen og fald i Katedralens skygge.

slående bog med det pragtfulde opslag af stimguden, betragtede derud. Rektor Bertelsen blev forstødt, da han i en tale senere sagde, at i det øjeblik følte han – at nu var han for alvor kommet hjem – han havde været på en rejse til Amerika. Folkesens antænder af to par fra 3.g (de kønneste piger og de blotteste drenge), derefter fulgte resten af skolen klæbende indlæfter sig slædte med de små fra første mellem. Det var mens man i første bøl af følge eleverne, fra de som sad i 1 mellem travle arbejds mere eller mindre i takt, dernæst bevogede sig op i flokken at sorte halletter og lyde konfirmationskjoler, indtil de som voksne unge mennesker med stil tørste balle op. Agge Flatau tog i sin tid nogle film af polonaisen. De er desværre gået tabt, men hvis man vil have et indtryk af det, kan man se det i Nils Malmros' film »Kundskabens træ«.

Folkesens dulle sig og gå salen rundt i forskellige formationer det varede meget længe, indtil man til sidst sendte sig ofte og ofte som rektor og lærerne, der forment sad til skaf foran scenen. På dette talpunkt var det såk, at en af de opførende 3.g-øvrige holdt en tale for rektortiden.

Fra rektor Christensen kufftede altid for denne tale med en smuk takketale til de unge. Det med at holde tale lå ikke rigtig for fru Gerda Bertelsen. I stedet fik rektor Bertelsen den idé, at nu behøvede man stille sig op og sige, at man skulle dan-

se en menest i stedet for at tale træde da Gerda Bertelsen menetten med den pigekønlige 3.g'er, hvad hun gjorde med ingen ynde – rektor med taleren Jane' og klap så meget yndel. Jeg husker ikke præcis, hvornår menetten blev indført, men det må have været engang i halvtvintserne. Rektor prøvede at præle med, at det var den største menest sugende, ikke engang i Versailles havde man haft den større. Traditionerne holdt sig til et stykke ind i rektor Qvortrupps tid, indtil man først i halvtvintserne afskaffede polonaisen – og menest-ballet. Det var et flot syn, men det kostede også – om ikke blot, så dog svul – og til fulde mere.

Så længe det kun drejede sig om at understøtte polonaisen og den lige så traditionrige lanciers, kunne vi klare det i gymnastiktimene og måtte svinge muskelen til lancieren. Men da menetten kom til, måtte også andre timer inddrages til prøverne til stor irritation for lærerne og til ikke mindre irritation for de elever, der ikke ville med til skoleballet, men som alligevel blev tvangsindlagt, for de skulle ikke bare have en frimene. Der var taknis en del, der ikke skulle med til skoleballet, dels fordi de ikke kendt sig om at danse, dels fordi de simpelthen ikke havde råd til den elegante, som udstyrsstykket polonaise og menest-karvede.

En anden trykkelig ting var halletter. Til man store forundring eksisterede der her ved skolens baller stadig noget, der hed balkort, det var ellers noget, jeg kan huske helt tale om fra min moders ungdom før første verdenskrig. Balkortet blev udelignet en sige ful for ballet til pigerne, og det galdt selvfølgelig om at få det fridt. Det vigtigste var naturligvis at få en af gå polonaise med, men der var også andre programnære danse, lanciers (som navn): menu, waltzers etc. Det var trykkelig ikke at blive engageret til polonaisen. Så måtte man gå slavermarkedet, så Flatau kunne parre de tilfølvbevire Vil man

Et flot opslag fra jubilæumsbogen. Til venstre et billede af festpolonaisen fra Nils Malmros' film »Kundskabens træ«. Til højre Ivar Gjørups illustrative tegning af situationen omkring de famøse balkort.

De historiske kapitler blev i det hele taget (efter min mening) vellykkede fra Rønsholdts kærnefulde lapidarstil til Damsgaards lærdomshistorie med folkeligt perspektiv. Det var spændende at opleve disse kapitlers gradvise tilblivelse. Af Damsgaards har jeg således fem udgaver i successiv progression.

Brogede skolehistorier

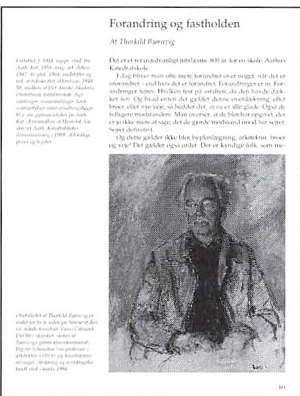
En tilsvarende omsorg for udtrykkets træfsikkerhed og detaljens korrekthed viste emeriteret rektor Per Cortes i sit musikalske kapitel. Hans arkiver og disketter kunne løbende korrigerer mine egne usikre data og dateringer.

Min uvidenhed om mit eget århundredes Katedralskolehistorie havde fået mig til at overse en uomgængelig nøgleperson i denne sammenhæng, professor Gustav Albeck, der – til min yderligere beskæmmelse – oven i købet var min egen studietids litteraturlærer. Under min indhentning af disse historiske forømmelser – især ved læsning af Aarhusianersamfundets løbende publikation »Arosia« (1921-35), der blev mig et uundværligt arbejdsredskab i redaktionsperioden – forstod jeg, at Albeck – ja, han var bare alle steder, naturligvis til forskellige tider. Han var Hejmdals formand, redaktør af Arosia, litteraturhistorisk medarbejder sammesteds, formand for vennerne og senere æresmedlem af Hejmdal.

Efter passende afbigt for min uvidenhed skaffede jeg mig i Albeck en næsten alvidende nutidshistorisk konsulent på bogen og tillige en bidragyder, der i sit 89. år klart og kritisk skrev om Aarhusianersamfundets dramatiske tilblivelse. Under talrige samtaler lod Albeck klukkende forstå, at man kunne vente artige afsløringer om perioden, når hans færdigskrevne erindringer – posthumt – udkom. Måtte der gå en rum tid, før det sker!

Mange af bogens bidrag kom mig planmæssigt i hænde i tide og gik øjeblikkelig til disketterenskrivning ved skolens sekretær, Hanne Kjærtinge. Det gjaldt også nogle sene, uventede bidrag: Thorkild Bjørnvigs, som vi først mente at måtte give afkald på, da han havde for meget om ørerne i foråret 94. Han gav dog sit tilsagn i marts samme år, da skolen afslørede Cafoureks fortræffelige billede af digteren i elevlæsesalen. Hjalp det lidt, at vi ved den lejlighed gjorde stads af »vor digter«? Niels Helge Poulsen spillede et stykke af vennen og komponisten Vagn Holmboe, Sine Dalsgaard lod en klasse kommentere digterens Koslow-poesi, og jeg causerede over hans dimissionssang fra 1989, som jo kom til at afgive motto for jubilæumsbogen (*»Dog skolen bliver i spændingsrummet / fra kajens kraner til kirkens tag«*).

Uventet til os kom også bidraget fra Helsingørbispen og salmedigteren Johannes Johansen. Jeg var faldet i snak med ham på et Brorson-seminar i Løgumkloster, hvor han til min overraskelse afslørede sig som gammel Katedralskoleelev. På spørgsmålet, om han ville skrive et essay om at være elev på skolen i fyrrer-

Siden med Cafoureks portræt af Thorkild Bjørnvig.

ne, svarede han: »Ja, men venligt bliver det ikke!«. Denne gang sagde jeg »Top!« uden betænkning. Det skulle jo heller ikke være lovsange altsammen!

Hertil kom en del helt frivillige bidrag: Anne Grethe Bechs om pigerne, lektor Nygaards om skolematematikens udvikling i hans tid, Søren Sørensens oversættelse af den Ovid-passage, hvorfra skolens latinske motto er taget, og Lars Eriksens afhandling om filologen Karl Verner.

Forsinkelser, men ingen panik

Med vore historikere gik det lidt tungt. Deadline efter deadline blev overskredet (den første var februar 1994), og kun i heldigste fald kom brudstykker af deres værker mig for øje. Mine tryglende breve og måske lidt florumvundne advarsler blev ikke taget alvorligt, hvad der ret beset heller ikke var tvingende grunde til, for jeg havde tillid til deres ord og løfter.

Til translokationen 1994 kunne jeg derfor udfærdige et orangefarvet prospekt vedrørende bogen, dens indhold, udseeende, pris og købsbetingelser, som samtidig blev optaget i »Extrarossia«. (Som bekendt kan bogen stadig købes på skolens kontor for 250 kr.).

Da stokkemethoden ikke hjalp, forsøgte jeg med guleroden. Skolens Grundtvig-festskrift, som jeg sammen med afdøde Erik Bernstorff havde redigeret et tiår før, havde givet et lille overskud, som jeg – med rette eller ej – disponerede over. Disse penge lod jeg springe til et lille »skrivegilde« i lærerværelsets kantine, hvortil bidragydere og andre nærtstående blev inviteret med henblik på en sidste orientering om værket og dets intentioner. Vi spenderede en klemme med steg, et stykke kage (creeret af Frits Pedersen) samt et glas vin. Foruden bidragyderne havde jeg glædet mig til Gustav Albecks nærvær, men det glap i sidste øjeblik. Marie-Louise Paludan, der var i byen, kom imidlertid tilstede som gæst udefra.

Aftenens samtale blev betydningsfuld. Korpsånden og sammenholdet omkring opgaven styrkedes, men på et vist tidspunkt var skrivegildet ved at blive rivegilde. Redaktionens berøringsangst ved konfrontation med den nære fortid blev påtalt i al fordragelighed. Der var jo trods alt sket et og andet efter Vaupells afgang. Johnny Sørensen tog udfordringen op og tilbød en kort ajourføring af den historiske skildring, han selv havde ført frem til 1924. Ajourføringen, der satte de sidste tiårs tumultuariske begivenheder i anskueligt perspektiv og sund indbyrdes proportion, lå på mit bord en uge efter.

I september gav rektor, med hvem jeg under hele dette forløb havde haft nær kontakt, grønt lys for en professionel gennemfotografering af skolens seværdigheder, monumenter og kunstværker. Enhver læser af jubilæumsbogen vil give mig ret i, at fotograf Anders Bach har udført brillant arbejde: Marstrands vid-

underlige Blache-billede får f.eks. en fotografisk Ehrenrettung, Olaf Hansen- og Brøndsted-busterne præsenterer oversete, livfulde træk set i skolegårdens lys og på lindebladernes baggrund; ja, selv det uanselige blyepitafium over vor skoles fader, biskop Peder Vagnsen (jeg havde min tro ikke kendt det tilforn) fremstår med mange smukke farvenuancer. Herved kom skolen som en tilgift i besiddelse af et centralt fototeke på over 100 farvedias til eventuel senere anvendelse. Poul Lindhard foretog en del billedresearch på vore videnskabelige biblioteker. Bjarne Falch Olesen lå dagligt vandret i luften for at imødekomme vore ønsker om bestandigt nye arkivalia og billeder.

Selv havde jeg måneder i forvejen skrevet biografier og billedtekster med stærk bistand fra et utal af mennesker. Umiddelbart før efterårsferien skrev jeg med meget store bogstaver efter de sidste manuskriptsrestancer. De kom.

»Se dagens lys«

Utrolig hurtigt herefter modtog vi førstekorrekturen fra Amtstrykkeriet. Der fulgte herpå i et par uger daglange redaktionsmøder, hvor Lindhard, jeg og især John Mogensen tilrettelagde, supplerede og tilpassede billedmaterialet til den løbende tekst. John sled som en hest og befandt sig som en fisk i vandet også i den følgende tid, hvor han så at sige *levede* på Amtstrykkeriet. Herfra sendte han dagligt alarmerende telefonbudskaber til mig: »Der må skæres! Teksten er oppe på 325 sider!« »Rømerbilledteksten må reduceres med otte linjer, Stougaard og Blache med fire hver!« »Grethe Foss' nationale fest under besættelsen må udgå, hendes manus er velegnet til beskæring«.

Vi skar, så det gjorde ondt. Selv måtte jeg for at give et godt eksempel som redaktør trimme min voluminøse Katedralskolelitteraturhistorie, så kun Børup og Bjørnvig stod tilbage. Jeg takkede min nyanskaffede computer for, at alle disse beskæringer lod sig udføre hurtigt og effektivt, dog naturligvis ikke uden omkostninger og fejl – og ingen kender dem bedre end vi.

Så kom sidste hektiske fase. Trykkeriets instrukser kom i tæt rækkefølge, dog i det store og hele forudset: Indholdsfortegnelse (der gav anledning til den endelige, heldige beslutning om de gamle elevers tiårsrepræsentation), forside- og titelforslag, for- og bagsatsblade, redaktionsnotat, bagsidefoto og »peptalk«, titelblad med motto og foto, fotoliste.

Og endelig, da vi den 1. februar stod med den dejlige bog i hånden: pressemeddelelse. Pakning og afsendelse af de mange forudbestillinger foregik ekspedit fra skolens administration. Laila Mødrup holdt vagtsomt øje med økonomien.

Ja, det var historien om at redigere jubilæumsskrift!

For mig blandt mange andre ting en meningsfuld afslutning på et lærerliv.

Finn Stein Larsen

En stolt redaktør Stein Larsen kan gå på talerstolen ved skolereceptionen den 9. februar og fortælle om sit »barn«.

Generalforsamling i Aarhus Katedralskoles Venner

Der indkaldes herved til generalforsamling torsdag den 24. august kl. 19.30 i skolens administrationsbygning med følgende dagsorden:

1. Valg af dirigent.
2. Formanden aflægger beretning.
3. Kassereren forelægger det reviderede regnskab.
4. Fastsættelse af kontingent.
5. Evt. indkomne forslag fra medlemmerne.
Forslag skal være bestyrelsen i hænde senest 14 dage før generalforsamlingen.
6. Valg af bestyrelsesmedlemmer.
Efter tur afgår Henning Damsgaard Pedersen, Janne Lauritzen og Vibeke Thomsen.
7. Valg af revisor.
8. Eventuelt.

Efter generalforsamlingen er der foredrag af historikeren, lektor ved VUC, Hans Bjørn: »I anledning af 800-året«, samt ost og rødvin mod en beskeden betaling.

*Med venlig hilsen
Peter Kornerup formand*

Traditionen tro bliver Aarhus Katedralskoles Venners generalforsamling holdt i Gul Bygning, her stemningsfuldt indfanget af en gammel elev, fotograf Anders Bach, som også er mester for en række smukke fotografier i Jubilæumsbogen.

Aarhus Katedralskoles Venner

Aarhusianersamfundet

Resultatopgørelse og balance pr. 31. marts 1995

Resultatopgørelse fra 1. april 1994 - 31. marts 1995

Kontingenter:

Ordinære	41.350	
Livsvarige medlemmer	910	42.260
Obligationsrenter		11.955
Renter af bankkonti		267
Overskud af jubilarsfrokost den 17. juni 1994 (eksklusive portoudgifter og girokort) . . .		406
		<u>54.888</u>

Jubilæumsvideo	1.114	
Legater og boggaver	8.200	
Tilskud til idrætsrejse til Deurne, Belgien . .	1.000	
Fodboldfinalestævne i København	1.000	
Rektors rådighedsbeløb	4.000	
Jubilæumsgave	10.165	
Krans, rektor Qvortrup	400	
Festtelegrammer	190	
Gave til foredragsholder	159	
Generalforsamling den 31. august 1994	615	
Bank- og girogebyrer	241	
Giroindbetalingskort	612	
Porto vedr. gamle elevers fest	595	
Porto	1.455	

Årsskriftet:

Indskrivning og ombrydning	2.375	
Billeder og labels	667	
Trykkeudgifter	8.151	
Operation Dagsværk	200	
Porto	<u>7.391</u>	18.784

Ekstrarosia:

Trykkeudgifter	2.718	
Porto	<u>6.282</u>	9.000

Mindebiblioteket:

Bogkøb	380	
Indbinding af bøger	2.000	
Ex libris stempel	477	
Operation Dagsværk	400	
Fotoarbejde	44	
Forsikring	<u>208</u>	3.509
Underskud		<u>kr. 6.151</u>

Balance pr. 31. marts 1995

Aktiver

Nykredit:

Kr. 8.000 10% 2. serie 2006 à 101,75	8.140
Kr. 44.000 8% 3. C.S. 2026 à 86,50	38.060
Kr. 35.000 7% 2. C.S. 2016 à 85,00	29.750

Jyllands Kreditforening:

Kr. 46.000 10 % 22. serie 2005 à 102,90	47.334	123.284
Den Danske Bank, indlån nr. 3627 082347		1.572
Girobankkonto nr. 209-7222		1.926
	<u>Kr. 126.782</u>	

Passiver

Skyldige poster	360
Legatmidler:	
Saldo pr. 1. april 1994	81.267
Kapitalkonto:	
Saldo pr. 1. april 1994	58.821
Underskud iflg. resultatopgørelse	- 6.151
Kursregulering af obligationsbeholdning	- 7.515
	<u>45.155</u>
	<u>Kr. 126.782</u>

Hvert år uddeler Katedralskolens Venner en række legater. Modtagerne bliver altid glade, men hvad dækker de egentlig over? Foreningens kasserer, Henning Damsgaard Pedersen, har velvilligt stillet et bilag til rådighed for årsskriftet.

Århus den 10. maj 1995.

Henning Damsgaard Pedersen, kasserer

Foranstående regnskab er i overensstemmelse med Aarhus Katedralskoles Venners bogholderi, som jeg har revideret.

Revisionen er udført i overensstemmelse med almindeligt anerkendte revisionsprincipper og har omfattet de revisionshandlinger, som jeg har anset for nødvendige.

Regnskabet er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav til regnskabsaflæggelse og giver efter min opfattelse et retvisende billede af fondens aktiver og passiver, den økonomiske stilting samt resultat.

Århus, den 10. maj 1995

H. Gry, statsautoriseret revisor

29. maj 1995

Aarhus Katedralskoles Venner
LEGATER til uddeling i juni 1995:

Aarhus Katedralskoles Venners jubilæumslegat	
Livsvarige medlemmers legat (Opr. 600,-)	kr. 1.000,-
Fædelsdagslegat (Opr. 500,-)	kr. 750,-
Aarhusstamersamlendes legat (Opr. 200,-)	kr. 750,-
Årgang 1910's legat (Opr. 100,-)	kr. 500,-
Årgang 1920's legat (Opr. 200,-)	kr. 500,-
Årgang 1940's legat (Opr. 120,-)	kr. 500,-
Aarhus Katedralskoles Venners skolelegat også kaldet Müller-legatet	kr. 500,-
Aarhus Katedralskole: Venners skolelegat også kaldet Müller-legatet	kr. 500,-
<u>Bogpræmie</u>	kr. 500,-
<u>Bogpræmie</u>	kr. 300,-
<u>Bogpræmie</u>	kr. 300,-
<u>Bogpræmie</u>	kr. 300,-
<u>Bogpræmie</u>	kr. 300,-
<u>Bogpræmie</u>	kr. 300,-
<u>Bogpræmie</u>	kr. 300,-
<u>Bogpræmie</u>	kr. 300,-
<u>Bogpræmie</u>	kr. 300,-
<u>Bogpræmie</u>	kr. 300,-
<u>Bogpræmie</u>	kr. 300,-
Skolelegatbælg:	kr. 5.500,-
+ 10 bogpræmier (Kristian F. Müller):	kr. 3.000,-

Med venlig hilsen
Henning Damsgaard Pedersen
Henning Damsgaard Pedersen
kasserer

Telefon- og adresseliste

AA	Jes Aarre	86-104425	Nordvestpassagen 11, 8200 Århus N
HM	Helle Mondrup Andersen	86-137292	Vestergade 69, 8000 Århus C
JA	Johannes Andersen	86-178509	Valmuevej 12, 8240 Risskov
LA	Lizzie Andersen	86-178509	Valmuevej 12, 8240 Risskov
IB	Inga Basten	86-133662	Sjællandsgade 127, 8000 Århus C
BE	Anna Grethe Bech	86-191678	Molsgade 1, 8000 Århus C
SB	Susanne Bejer	86-176119	Enebærvej 11, 8240 Risskov
BD	Johan Bender	86-176272	Pilevej 6 C, 8240 Risskov
AB	Anders Bollerup	86-175972	Østre Skovvej 2, 8240 Risskov
BJ	Dorte Bollerup-Jensen	86-988382	Overdrevet 5, 8382 Hinnerup
BC	Jens Behrend Christensen	86-284470	Bispevej 37 X, Stautrup, 8260 Viby J
KC	Knud Haaning Christensen	86-173340	Lerbækvej 27, 8240 Risskov
OC	Oskar Christensen	86-153127	Kalendervej 4, 8210 Århus V
PD	Peder Dalby	86-298305	Ovesdal 41, 8320 Mårslet
JD	Jørgen Dyreborg	86-270159	Saralyst Alle 16, 8270 Højbjerg
ED	Philip Edmonds	86-991393	Studstrupvej 13 C, 8541 Skødstrup
AE	Anne Ellekrog	86-988989	Østergade 4, 8382 Hinnerup
KE	Karen Engholm	86-156726	Carit Etlarsvej 62, 8210 Århus V
FF	Flemming Forsberg	86-113013	Rolfsgade 6, 8260 Viby J
LF	Lissi Fransson	86-165905	Hirsevangen 8, 8200 Århus N
LE	Lena Frederiksen	86-190971	Skolebakken 5, 8000 Århus C
AF	Arne Frier	86-176314	Pilevej 14, 8240 Risskov
PF	Peter Funch	86-230711	Præsteager 215, 8200 Århus N
IG	Ivar Gjørup	86-129527	Viborgvej 4, 8000 Århus C
HA	Bernhard Hagen	86-191883	Martin Vahlsvej 11, 8000 Århus C
AG	Anna Nordahl Garver	86-131085	Ny Munkegade 135, 8000 Århus C
ME	Mette Hald	86-767505	Poppelvej 4, 8240 Risskov
HS	Hans-J. Søgaard Hansen	86-175561	Skovagervej 36, 8240 Risskov
MH	Helga Møller Hansen	86-271199	Rågevænget 1, 8270 Højbjerg
JØ	Jørn Ørum Hansen	86-273129	Castenschioldsvej 14, 8270 Højbjerg
LH	Poul Lindhard Hansen	86-114206	Holtevej 12, 8000 Århus C
EH	Ebba Harsaae	86-271676	Dalvangen 25, 8270 Højbjerg
LI	Lisbet Iversen	86-173965	Ørbyvej 7, 8240 Risskov
ML	Marianne Ladegaard Jensen	86-147311	Lindevej 20, 8260 Viby J
JP	Ole Jeppesen	86-134686	Ewaldsgade 19, 8000 Århus C
DJ	Jørgen Døssing Jepsen	86-297173	Urmagertoften 32, 8270 Højbjerg
OJ	Ove Johansen	86-462128	Højvej 8, 8870 Langå
TB	Tinna Brandt Jørgensen	86-279533	Sandbakken 41, 8270 Højbjerg
JK	Kirsten Jørgensen	86-890623	Kildebakken 3, 8680 Ry
SK	Susanne Richardt Kall	86-273560	Hampfølvej 9, 8270 Højbjerg
KA	Henrik Karstoft	86-185528	Skovvejen 16, 8000 Århus C
HK	Helle Kappel Kjær	86-272783	Elmehøjvej 24, 8270 Højbjerg
KJ	Hanne Kjærtinge	86-137730	Strandparken 15, 8000 Århus C
BK	Birgitte Knuhtsen	86-274018	Skåde Højgårdsvej 83, 8270 Højbjerg
AK	Anna Højgaard Kristensen	86-993728	Rødegevej 1, 8541 Skødstrup

ER	Erik Bjørn Kristensen	86-219050	Tornebakken 52, 8240 Risskov
IK	Irene Kristensen	86-272296	Elsdyrvej 32, 8270 Højbjerg
PK	Poul Roed Kristensen	86-104955	Willemoesgade 32, 8200 Århus N
SD	Sine Dalsgaard Kristensen	86-193808	F. Vestergaardsgade 16, 8000 Århus C
KS	Solveig Kristensen	86-271775	Kronhøjtevej 2a, 8270 Højbjerg
HL	Henrik Larsen	86-277878	Oddervej 93, 8270 Højbjerg
LS	Ib Larsen	86-261666	Tranebærkæret 9, 8220 Brabrand
IL	Ivan Lauridsen	86-160708	Arendalsvej 24, 8200 Århus N
BL	Birthe Elisabeth Lorentzen	86-404012	Bastrups Alle 54, 8900 Randers
FM	Finn Mogensen	86-227114	Rugmarken 109, 8520 Lystrup
JM	John Mogensen	86-127100	Kystvejen 45, 8000 Århus C
LM	Laila Møldrup	86-987070	Søndermarken 32, Søften, 8382 Hinnerup
KM	Käthe Münster	86-284359	Grøftthøjparken 93, 8260 Viby J
MY	Finn Mygind	86-226321	Højager 61, 8530 Hjortshøj
AN	Anders Ole Nielsen	86-159170	Fenrisvej 27, 8230 Åbyhøj
NI	Hanne Nielsen	86-116137	Stadion Alle 51, 8000 Århus C
SP	Henning Spure Nielsen	86-185503	Aalborggade 1, 8000 Århus C
JN	Jørgen Grønbek Nielsen	86-163098	Herluf Trolles Gade 24, 8200 Århus N
NG	Søs Nørgaard	86-276462	Fritz Sybergsvej 26, 8270 Højbjerg
OD	Johnny Odgaard	86-298213	Langballevej 32, 8320 Mårslet
BF	Bjarne Falch Olesen	86-122782	Sjællandsgade 133, 8000 Århus C
OL	Kirsten Olsen	86-139003	Absalonsgade 35, 8000 Århus C
HP	Henrik Parbo	86-148161	Rungstedvej 26, 8000 Århus C
FP	Frits Pedersen	86-182083	Ringkøbingvej 26, 8000 Århus C
DP	Henning Damsg. Pedersen	86-151216	Fenrisvej 65, 8210 Århus V
NH	Nils-Henrik Pedersen	86-193808	F. Vestergårdsgade 16, 3., 8000 Århus C
PS	Poul Stenhøj Pedersen	86-178220	Højtoftevej 16, 8240 Risskov
KP	Kirsten Mau Poulsen	86-209705	Vejlegade 12, 8000 Århus C
NP	Niels Helge Poulsen	86-175691	Fornæsvej 10, 8240 Risskov
MP	Mette Primdahl	86-282119	Tornhøjvej 38, Stautrup, 8260 Viby J
LR	Lisbeth Rasmussen	86-211972	Kantorparken 28, 8240 Risskov
RE	Torben Retbøll	86-126753	Falstersgade 3, 8000 Århus C
TR	Troels Rønsholdt	86-544624	Rosensgade 99, 8300 Odder
BS	Birgit Schiøtt	86-103473	Ivar Huitfeldtsgade 79, 8200 Århus N
SC	Jens Frederik Schjødt	86-755675	Edithsvej 25, 8220 Brabrand
GS	Gerda Schjørring	86-113339	Marselisvej 9, 8000 Århus C
IS	Ingegerd Slottved	86-143841	Helgesgade 18, 8260 Viby J
JS	Jan Kahr Sørensen	86-941550	Sydbakken 97, 8462 Harlev J
ST	Jens Studsgaard Sørensen	86-178831	Skolevangs Alle 44, 8240 Risskov
VS	Jens Vågholt Sørensen	86-292573	Mejerivænget 2, 8310 Tranbjerg
SØ	Johnny Sørensen	86-785579	Nedergårdsvej 17 B, Skejby, 8200 Århus N
SN	Søren Sørensen	00-000000	Skelagervej 14 B, 8200 Århus N
SR	Søren Peter Sørensen	86-106717	Willemoesgade 70, 8200 Århus N
TE	Peter Terkelsen	86-983282	Islandsvej 7, 8370 Hadsten
TH	Poul W. Thulstrup	86-213491	Korshøjen 99, 8240 Risskov
PT	Peter Thyssen	86-114758	Vilhelm Becksvej 30, 8260 Viby J
VP	Karen Vibe-Pedersen	86-227425	Brovænget 57, 8250 Egå
ZI	Karen Zink	86-147629	Stadion Alle 49, 8000 Århus C

Aarhus Katedralskole

Skolegyde 1, Postbox 583, 8000 Århus C
Tlf. 86 12 64 77 – omstilling til øvrige kontorer
Telefax 86 12 64 25
Kontortid 8:00-15:00 ma-to
8:00-14:00 fre

Rektor Henning Spure Nielsen træffes normalt i kontortiden.

Telefoner:

- Kontor 86 126477
- Rektor privat 86 185503
- Lærerværelse 86 129026
- Pedel 86 124690
- Pedel privat 86 110967
- Elevtelefon 86 127998
- Elevtelefon 86 128139

Inspektion:

- Ledende inspektor: Arne Frier, rektors stedfortræder
- Inspektor: Peder Dalby
- Inspektor: Hanne Nielsen
- Pædagogisk inspektor: Poul Stenhøj Pedersen
- Bog-og AV inspektor: Johnny Sørensen

Studievejledning:

- Poul Lindhard Hansen
- Ebba Harsaae
- Søs Nørgaard
- Henning Damsgaard Pedersen

Sekretærer:

- Hanne Kjærtinge, ekspedition og rektor
- Solveig Kristensen, elevsager
- Laila Møldrup, regnskab
- Tinna Brandt Jørgensen, elevsager

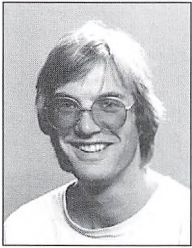
Pedel:

- Willy Vester
- Preben Poulsen, pedelmedhjælper

Kantine:

- Inger Langberg, kantinebestyrer
- Hanne Villadsen, kantinemedhjælper

Personale 1994-95

JA Johs. Andersen
lkt. en, id

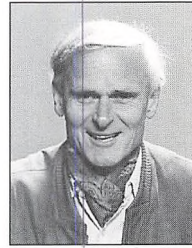
LA Lizzie Andersen
lkt. en, fr

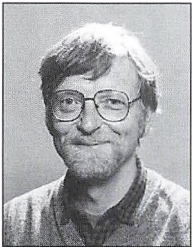
IB Inga Basten
lkt. ty, sp

BE Anna Grethe Bech
lkt. da, fr

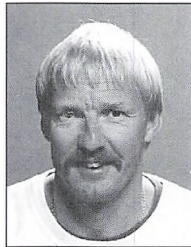
BD Johan Bender
studielkt. hi, ol, bk, id

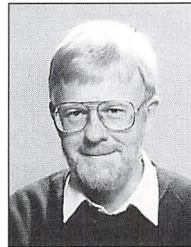
AB Anders Bollerup
lkt. da

BJ Dorte Bollerup
lkt. en, id

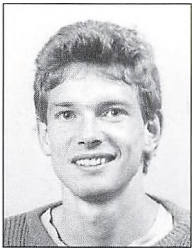
BC Jens Behrend Chr.
lkt. hi, id

KC K. Haaning Christ.
lkt. ge

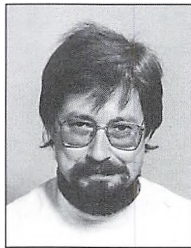
OC Oskar Christensen
lkt. fy, ma, na

PD Peder Dalby
adj. fy, ma, na, insp.

JD Jørgen Dyreborg
lkt. da, id

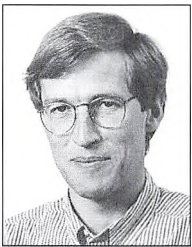
ED Philip Edmonds
lkt. en, fr, dr

KE Karen Engholm
adj. sp, en

FF Flemming Forsberg
lkt. it, fr, ol

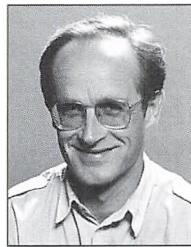
AF Arne Frier
lkt. fy, ma, insp

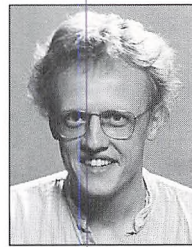
PF Peter Funch
adj. ty, sp

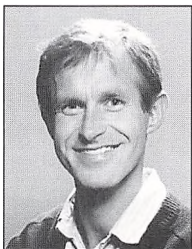
IG Ivar Gjørup
lkt. la, gr, ol (orlov)

LG Laurits Gregersen
lkt. da, re, fi (orlov)

HA Bernhard Hagen
adj. it, hi (orlov)

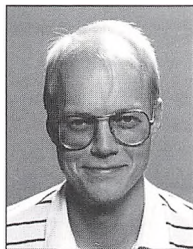
HS Hans-J. Søgaard
adj. sa, ge, eø

MH Helga Møller Hansen
lkt. en

JØ Jørn Ørum Hansen
lkt. da, ty

LH Poul Lindhard H.
lkt. bi, stv

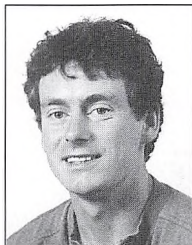
EH Ebba Harsaae
lkt. ty, stv

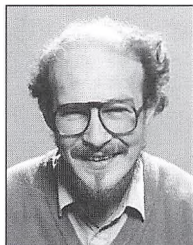
LI Lisbet Iversen
lkt. ty, re (orlov)

ML Marianne Ladegaard
lkt. ty, bk

JP Ole Jeppesen
adj. hi, id

OJ Ove Johansen
lkt. hi, sa

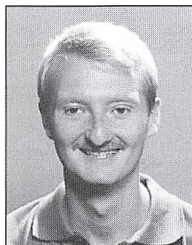
SK Susanne Kall
lkt. da, hi

HK Helle Kjær
lkt. da

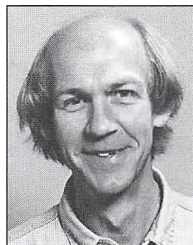
BK Birgitte Knuhtsen
lkt. ty, en

ER Erik Kristensen
adj. ma, fy, na

IK Irene Kristensen
lkt. ma, na

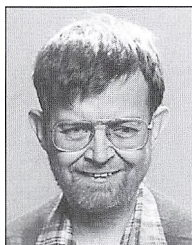
PK Poul Roed Krist.
adj. ma, fy, na

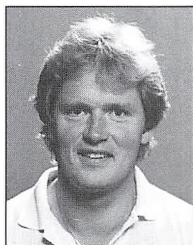
SD Sine Dalsgaard Kr.
adj. da, re. læ-pæd.

BL Birthe Lorentzen
adj. en, mu, bk

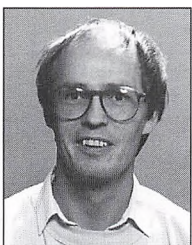
FM Finn Mogensen
lkt. bi, datavejl.

JM John Mogensen
lkt. da, ol, fi, ps

KM Kätke Münster
lkt. mu, ty

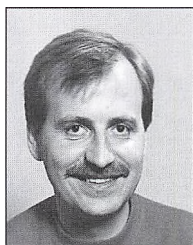
AN Anders Ole Nielsen
lkt. ma, fy, na

NI Hanne Nielsen
adj. ty, id, insp.

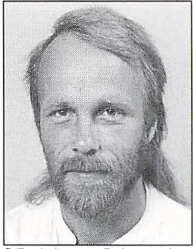
SP Hen. Spure Nielsen
rektor, hi

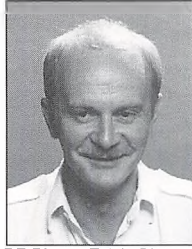
JN Jørgen Grønbek N.
lkt. dl, fy, ma (orlov)

NG Søs Nørgaard
lkt. fr, id, stv

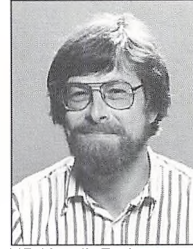
OD Johnny Odgaard
Ikt. fy, ma, na, datavejl.

BF Bjarne Faich Olesen
Ikt. sa, hi, bibl.

OL Kirsten Olsen
Ikt. fr, bk

HP Henrik Parbo
Ikt. ke, fy

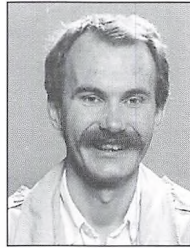
FP Frits Pedersen
Ikt. fr, bk

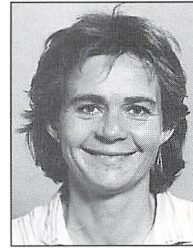
DP H. Damgaard P.
Ikt. hi, re, stv

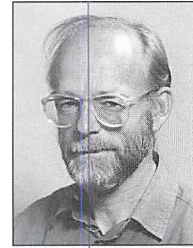
NH Nils-Henrik Ped.
Ikt. fy, ma, na

PS Poul Stenhøj Ped.
adj. ma, re, insp.

KP Kirsten Mau Poulsen
adj. da, id

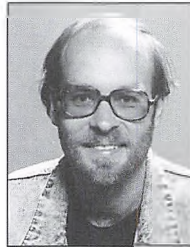
NP Niels H. Poulsen
Ikt. mu

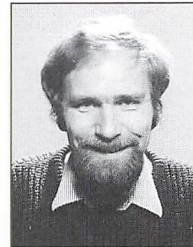
MP Mette Primdahl
Ikt. ma

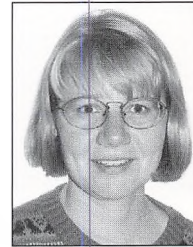
LR Lisbeth Rasmussen
adj. da, id

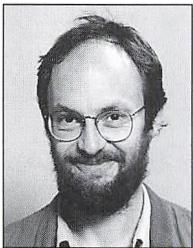
RE Torben Retbøll
Ikt. hi, la

TR Troels Rønsholdt
Ikt. hi, re

BS Birgit Schiøtt
adj. ke, fy

SC Jens Fr. Schjødt
Ikt. mu, da

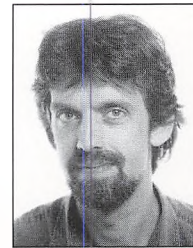
GS Gerda Schjerring
Ikt. mu, la

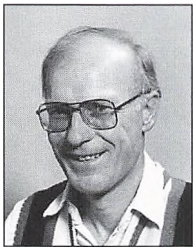
IS Ingegerd Slottved
Ikt. en, mu

JS Jan Kahr Sørensen
adj. hi, id

ST Jens St. Sørensen
adj. fy, ma, dl, na

VS Jens Vågholt Sør.
Ikt. ke, fy, ma, na

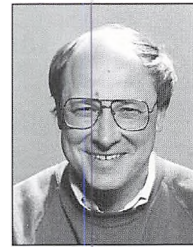
SØ Johnny Sørensen
Ikt. da, hi, AV, boginsp.

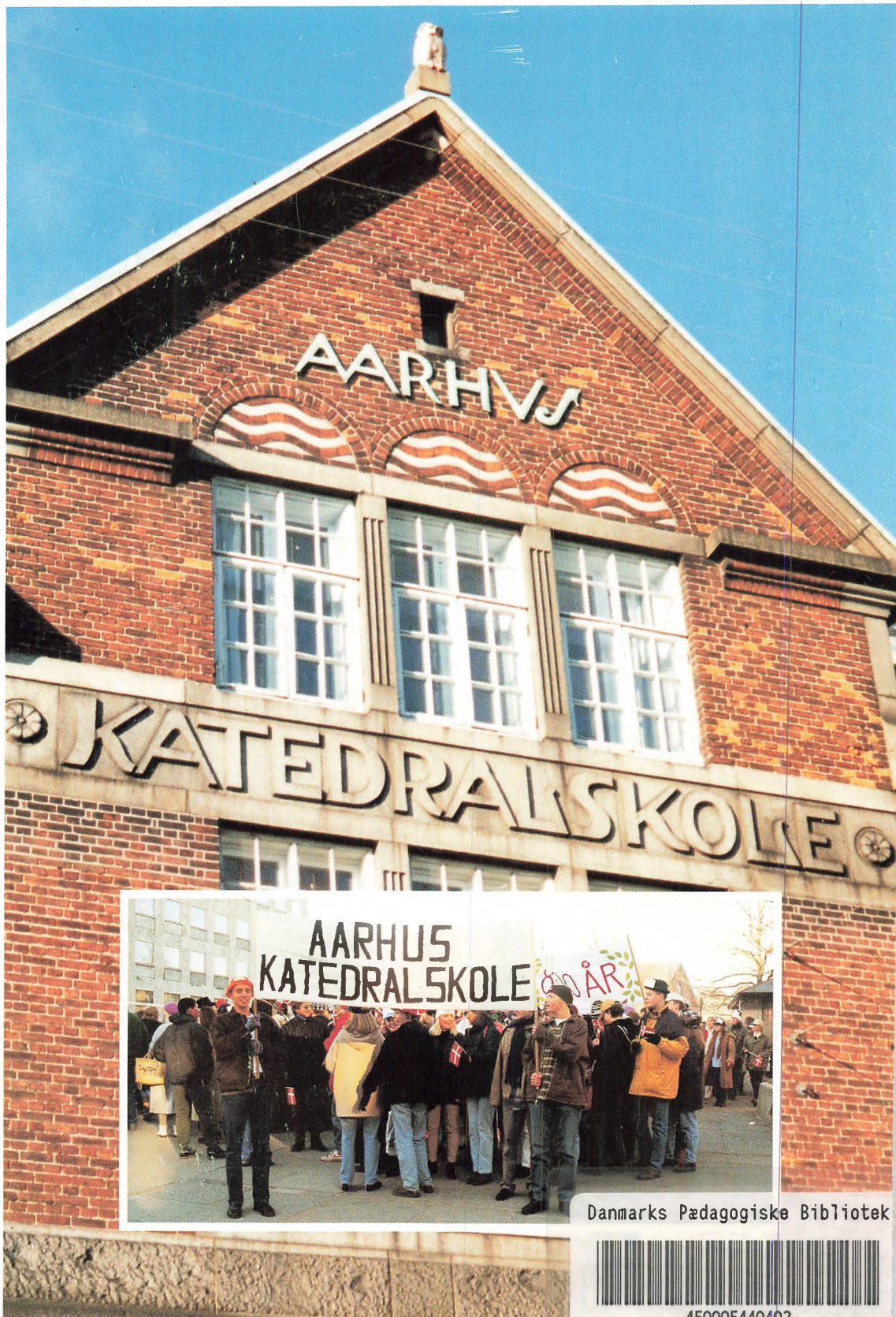
SR Søren P. Sørensen
adj. da, bi

TE Peter Terkelsen
Ikt. la, gr, ol

TH Poul W. Thulstrup
Ikt. ke, fy, na

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450005440403